451
OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
1912
MADRAS

ஓம்.

ஹிந்துமத ஸம்ரக்ஷணையின் பரிகாரம்.

(IN DEFENCE OF HINDUISM.)

இஃது

அந்நிபெஸண்டு அம்மையார்

ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளது.

ப. நாராயண ஐயரால்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றது.

சிறிய விளக்கெனினும் திண்ணென் கரிய
இருளை அகற்றி விடும்—பழமொழி.

இரண்டாம்பதிப்பு—1500 பிரதிகள்

ACL-TNAC
01347
1045

...துரை:
...பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
...விலை அணு 4.
1912.

R M
M12
176905

OFF... 7-MAY 1912 MADRAS

ஓம்.

ஹிந்துமத தூஷணையின் பரிகாரம்.

(IN DEFENCE OF HINDUISM.)

இஃது

அந்நிபெஸண்டு அம்மையார்

ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளது.

ப. நாராயண ஐயரால்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்றது.

சிறிய விளக்கேனினும் திண்ணென் கரிய
இருளை அகற்றி விடும்—பழமொழி.

இரண்டாம்பதிப்பு—1500 பிரதிகள்

மதுரை:
தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.
இதன் விலை அணா 4.
1912.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS, REGISTERED 7-MAY 1912 MADRAS.

இரண்டாம் பதிப்பின்

முகவுரை.

உபயோகமான இந்தச் சிறுபுஸ்தகத்தின் முதற் பதிப்பின் பிரதிகள் செலவாகி விட்டபடியால், இந்த இரண்டாம் பதிப்பு ஏற்பட்டது. முதற்பதிப்பிலுள்ள சில எழுத்துப் பிழைகள் வித்வான் பால ஸரஸ்வதி கிருஷ்ணமாசாரியரால் திருத்தப்பெற்று இப் புஸ்தகம் வெளிவந்திருக்கின்றது. ஆகையால், முன்னதைவிட இந்தப் புஸ்தகம் அதிகமாகப் பயன்படுமென்று நம்புகிறேன்.

மதுரை பிரஹ்மஞாந மந்திரம்.
1912ஸ் ஏப்ரல்மீ 2உ

ப. நாராயணன்.

126905

முதற் பதிப்பின்

முகவுரை.

இந்தச் சிறிய புஸ்தகமானது, நமது மதத்திலும், நமது தேசத்திலும் அதிக அன்பும் அபிமானமும் வைத்துள்ள மாதுஸ்ரீ அந்நிபெஸண்டு அம்மையாரால், ஆங்கிலபாஷையில் எழுதப்பெற்றுள்ளது. அப்பாஷை தெரியாத மற்றவர்களுக்கும் இந்நூல் பிரயோஜனமாகும்பொருட்டு, அந்த அம்மையாரின் விருப்பத்தின்படி, நான் இதைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளேன். சிறிய புஸ்தகமாக இருப்பினும், அருமையான சில உண்மைகள் இதன்கண் வெளியிடப்பெற்றிருக்கின்றன. இஃது ஆண் பெண் இருபாலரும் அவசியம் வாசிக்கவேண்டிய அத்தனை உயர்வான புஸ்தகம்.

மதுரை பிரஹ்மஞாந மந்திரம்.
1909 ௵ ஜூலை ௴ 10௳

ப. நாராயணன்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
7 - MAY 1912
MADRAS.

ஓம்

ஸத்யம் ஒன்றே ஜயிக்கும் அஸத்யமன்று.

ஆரிய சமய நீதிமுறை.

1. கடவுள் ஒருவர் உளர் என்று அறி.
2. அவர் யாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார்.
3. அவர் எங்குமுளர். யாவையும் அறிந்தவர். எல்லா வல்லமையும் பொருந்தியவர்.
4. அவர் நம் பெற்றோரினும் அதிகமான அன்புடன் நம்மை ஆதரிக்கிறவர். அதனால் அவர் யாவருக்கும் பிதாவாவார்.
5. நாம் சுகிர்தமடையும் பொருட்டே உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் நமக்களித்திருக்கிறார்.
6. அவரை நம்பு. அவரை வழிபடு.
7. சூரிய உதயத்திற்குமுன் படுக்கையை விட்டெழு.
8. பசியின்றி உண்ணாதே. பசித்துப்பட்டினியிராதே.

9. நீ இருக்குமிடத்தில் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்காயும் நேர்மையாயும் பரிசுத்தமாயும் வைத்துக்கொள்.

10. செய்யும் காரியங்களில் முறையுள்ள விடாமுயற்சியாயிரு. அது பலனைத் தவறாமல் அளிக்கும்.

11. பிரசித்தமான தீயருடன் உறவாடாதே.

12. எந்த ஜீவனுக்கும் தீங்கு செய்யாதே.

13. பெற்றோர், மூத்தோர், குருக்கள், அறிஞர்கள், தேவர்கள் இவர்களைப் போற்றிவாழ்.

14. எல்லாரிடமும் பிரீதியுள்ளவனாயிரு.

15. பிறர் பொருளை விரும்பாதே.

16. வீண் செருக்கு அடையாதே.

17. நித்திய கர்மங்களைச் செய்.

18. எளியருக்கும் வருந்தினவருக்கும் உதவிசெய்.

19. நீ கற்கவேண்டியவைகளை, நன்றாய்க்கற்றுக்கொள்.

20. பெருந்தன்மையாயிரு. ஆனால் வீண்பெருமை கொள்ளாதே.

21. எப்போதும் மெய் பேசு. பொய்யைத் தவிர்.

22. எல்லாரிடமும் அன்பு செய்யாவிடினும் ஒருவருக்கும் தீமை நினையாதே.

23. உன்னினத்தாரிடம் அன்பு பாராட்டு.

24. தீவினை அகற்று.

25. கடும் சினம் உண்டாக இடம் கொடாதே.

26. உள்ளும் புறமும் தூய்மையாயிரு.

27. எப்போதும் இறைவனை நம்பு. அவர் வழிவிடுவார்.

உ

ஓம்.

ஸத்யம் ஒன்றே ஜயிக்கும். அஸத்யமன்று.

உயர் நலமமைந்த தர்மமுறைகள்.

---

1. சுத்தமான வாழ்வும்
2. கபடமற்ற மனமும்
3. தூய்மையாம் நெஞ்சும்
4. அறியவிரும்பும் இயல்பும்
5. யாவரிடமும் சகோதர நேசமும்
6. நீதிமுறை கற்பித்தலிலும், பெறுதலிலும் அவாவும்
7. உள்ளத்தில் மறைவில்லா ஞான எழுச்சியும்
8. தீவ்ர குருபக்தியும்
9. எவ்விதக் கொடுமை நேரினும் ஈசன் செயலெனக் கொள்ளும் தெளிவும் பொறுமையும்
10. உண்மைகளைத் தைரியமாய் உரைத்திடும் திறனும்

11. அநியாயமாய் துன்பப்படுத்தப்படுபவருக்கும், நிந்திக்கப்படுபவருக்கும், தைரியமாய் உதவிபுரிதலும் ஆதரவு செய்தலும்.

12. பிரஹ்ம வித்தையில் உபதேசித்துள்ள உயர் நலமமைந்த கருத்தான ஜனசமூகத்தின் அபிவிருத்தியில் இடைவிடாமல் கண்ணோக்காய் இருத்தலும்.

13. குருவினிடத்திலும் அவர் உபதேசத்தினிடத்திலும் நன்னம்பிக்கை உண்டாகி, அநிமிஷமே, அதுவே கதியெனவிருக்கும் மெய்யுறுதியும்.

14. ஆகிய இவைகள் பிரக்ஞானமென்ற ஆலயத்திற்கு ஞானமுறையில் பயில்கின்றவர்கள் ஏறும், வழியின் சுவர்ணப்படிகளாம்.

சுபமஸ்து.

உ

ஹிந்துமத தூஷணையின் பரிகாரம்.

1-ம் அதிகாரம்.

—(:)—

* விக்கிரக ஆராதனை.

உலகத்தில், எக்காலத்திலும், நாகரிகமில்லாத கீழான ஜாதியார் முதற்கொண்டு உயர்வான நாகரிகமடைந்த மேலான ஜாதியார் வரையுமுள்ள எல்லா ஜாதியாருள்ளும், மத சம்பந்தமான ஆராதனையில், விக்கிரகங்கள் உபயோகப்பட்டுவந்திருக்கின்றன; உயர்வான நாகரிகமடைந்தவர்களுக்குள் தியானத்திற்குச்

[* Note.—இதன் தத்துவங்களை, விருதை சிவஞானயோகிகள் இயற்றிய தேவோபாசனாதீபம் என்ற நூலில் கண்டுகொள்க.]

சாதனமாக, உபயோகப்பட்டுவுந்திருக்கின்றன. ஆனால் சில இடங்களில், சில காரணங்களினால், விக்கிரகங்களின் உபயோகத்தைச் சில ஜனங்கள் தவிர்த்துவிட்டார்கள். அப்படித் தவிர்த்ததும், வெளிப்படையாக மாத்திரமே அன்றி உண்மையில் இல்லை. உதாரணமாக, சுமார் 350 வருஷங்களாக, கிறிஸ்துவர்களில் சிறுபான்மையார்—அவர்களுக்குப் பிராடஸ்டண்டுகள் என்று பெயர்-விக்கிரகங்களின் உபயோகத்தை விலக்கி விட்டார்கள். இதற்குக் காரணம்—விக்கிரகங்களின் ஆராதனையானது விபரீதமாகவும், புத்திஹீனமாகவும், நடைபெற்றதேயாம். ஆனால், இது சொற்பகாலந்தான் நிற்பதாகும். இக்காரணம்பற்றியே, யூதர்கள், (Jews) தங்களைச் சுற்றியுள்ள ஜாதியார்கள் அறிவின்மையால் உண்மை தெரியாமல் விக்கிரக ஆராதனை செய்துவந்தமையால் விக்கிரகங்களைத் தள்ளிவிட்டார்கள். மகம்மதியர்களுக்கு விக்கிரகங்களின் உபயோகம் கூடாது என்றே அவர்கள் மதசாஸ்திரத்தில் உபதேசம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதற்குக் காரணம், அம்மத ஸ்தாபகராகிய மகமத்நபி அவர்கள் இருந்த தேசத்திலும் காலத்தி

லும், விக்கிரக ஆராதனை விபரீதமாக நடைபெற்றது. பிந்திய காலங்களில், இந்தியாவிலும், விக்கிரக ஆராதனையின் விபரீத அனுஷ்டானத்தினால், ஹிந்துக்களின் சில உட்பிரிவு ஜாதியார்கள்—உதாரணமாக சீக்கர்கள், ஆரிய சமாஜத்தார்கள், பிரஹ்ம சமாஜத்தார்கள்—விக்கிரகங்களின் உபயோகத்தைத் தள்ளிவிட்டார்கள்.

2. இவ்விதமாக ஒருவிதமாக விக்கிரகங்களின் உபயோகத்தைத் தவிர்த்துவிட்டாலும், மற்றொருவிதமாக அவைகளின் உபயோகம் தவிர்க்கமுடியாமல், திரும்பவும் அனுஷ்டானத்தில் வருகின்றதை நாம் பார்ப்போம் இஃது இயல்பே. யூதர்கள் பேழையை (Ark) ஆராதித்துவந்தார்கள்; மகமதியர்கள் கபாவை (Kaapa) ஆராதித்து வருகின்றார்கள். சீக்கர்கள் கிரந்தத்தை (Granth) ஆராதிக்கின்றார்கள். மற்றவர்கள் ஸ்தூலப் புலனுக்குப் புலப்படும் ஸ்தூல விக்கிரகத்தைத் தள்ளிவிட்டாலும், மனத்தில் ஓர் உருவத்தைச் சங்கற்பித்துக் கொண்டு அதனை ஆராதிக்கின்றார்கள். இதைப்பற்றிப் பின்பு தெரிவிப்போம்.

3. இவ்விதமான வழக்கம் என்றும் உள்ளதாகவும், எங்கும் உள்ளதாகவும் இருக்கின்றமையால், இதற்கு இயற்கையாகவே, உண்மையான மூல ஆதாரம் இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது. அதை நாம் அறிந்துகொள்ளல்வேண்டும். அதன் உண்மையைத் தெரிந்து, அதன்மேல் உண்டாயிருக்கும் விபரீத ஆசாரங்களை விலக்கி, அதைச் சுத்தப்படுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். அதைத் தள்ளிவிடக்கூடாது. உண்மையில், அதைத் தவிர்க்க முடியாது. அதன் ஒரு ஸ்வரூபத்தைத் தள்ளிவிட்டோமானால், அதன் வேறொரு ஸ்வரூபத்தைக் கைக்கொள்ளுவோம்.

4. விக்கிரக ஆராதனையின் மூலதத்துவமென்னவென்றால், வரம்புக்கு உட்பட்ட மனமானது, வரம்பு கடந்த அகண்டமான பிரஹ்மத்தைக் கிரகித்தல் கூடாதது என்பதாம். அதனை— "இதுவன்று இதுவன்று"-(நேதி நேதி) என்று, எதிர்மறையால் மாத்திரம் விவரிக்க முடியும்; நிர்க்குண பிரஹ்மம் நினைப்புக்கு எட்டாதது. அதனால், அன்பு செய்யத்தக்கதன்று; உபா

சிக்கத்தக்கதன்று. சகுண பிரஹ்மந்தான்— அஃதாவது ஈசுவரன்—நினைக்கற்பாலர். அன்புக்குரியர். உபாசிக்கத் தக்கவர். அவருடைய குணங்களால் அவரை அணுகுவோம்; அவரை ஸ்பரிசிப்போம்; அவரை உண்ருவோம். உயர்நலம் அமைந்த மனோபாவங்கள் அவரை நோக்கி எழும், நம்முடைய ஹிருதயங்கள் அவர்பாதத்தில் படியும். விக்கிரகம்—என்றால், ஈசுவரன் அல்லது அவர் அம்சம்பொருந்தியுள்ள மஹா புருஷனின் குணங்களில்—சிலவற்றைக் குறிப்பிடுமாறு ஏற்பட்ட பிரதீகம். உதாரணமாக, விஷ்ணுவின் விக்கிரகத்தைப் பார்ப்போம். அது நீலவர்ணம் ஆகாசத்தின் வர்ணம் நீலம். எங்கும் வியாபி என்பதின் அறிகுறி; நாலு கைகள் உடையது—நாலு திக்குக்களைக் குறிப்பிக்கிறது; சிருஷ்டிக்கும் நாதத்தின் அறிகுறியாகச் சங்கம் உடையது; ராஜ்யபாரத்தை வகிக்கின்றதைக் காட்ட, அதிகார முத்திரைக்கோலை உடையது; சக்தியைக்காட்டச் சக்கரமும், பிரகிருதி புருஷத்தன்மை அமைந்திருக்கிறதைக் காட்டத் தாமரைப் புஷ்பமும், இவை போன்ற மற்றவைகளை இவ்விக்கிரகத்தில் காண்கிறோம்.

இவ்வறிகுறி ரூபங்கள், மேலான சூக்ஷ்மலோகங்களில் ஞானிகளின் திவ்விய திருஷ்டிக்குப் புலப்படும். அந்த லோகங்களில் தாங்கள் பார்த்த திவ்விய குணங்களையும் சக்திகளையும், ஜனங்கள் மனத்தில் எளிதில் ஞாபகப் படுத்துமாறு, இங்கே பூமியில் ஞானிகள் உருவகப் படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

5. அல்லது, அவ்விக்கிரகம் ஸ்ரீராம கிருஷ்ணாதி அவதாரபுருஷர்களையும், கணபதி, துர்க்கை, லக்ஷ்மி முதலிய மூர்த்திகளையும் பற்றியதாகவிருக்கும். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் குறிப்பிட்ட விக்கிரக உருவம் ஈசுவரனின் ஒரு மூர்த்தியாக உபாசிக்கப்படுகிறது. நம்முடைய மனமானது பற்றும்படியாக ஈசுவரன் மஹிமை தங்கிய மனிதரூபமாக உபாசிக்கப்படுகிறார்.

6. விக்கிரக ஆராதனை விஷயத்தில், இன்னும் ஓர் உண்மை உண்டு. ஈசுவரன் ஒரே பிராணன்; எங்கும் பரவியவர்; எங்குமுள்ளவர். அதனால் எவ்வஸ்துவிலும் அந்தர்யாமியாக இருக்கின்றார் என உபாசிக்கக்கூடிய

வர். ஒரு மரம், ஒரு கல், கடவுளின் பிரதீகமாக ஏற்படற்பாலது. மரத்தை மரமாகவும், கல்லைக் கல்லாகவும் மனிதன் உபாசிக்கும்பக்ஷத்தில், அது சரியன்று. அஃது அறிவீனமாம். மரத்திலும் கல்லிலும் கடவுள் உளர் என்று ஒருவன் உபாசிப்பானுகில் அவன் அறிவுள்ளவன். அவன் உபாசனே நேர்மையானதே. அந்தர்யாமியாக இருக்கும் ஒரு பேருயிர் என்று உபாசியாமல் வெளி உருவத்தை மாத்திரம் உபாசித்தல் விக்கிரக ஆராதனேயின் சரியான கொள்கையன்று; அது தப்பானது. இறைவன் ஒவ்வொருவஸ்துவிலும் இருக்கிறதாக உபாசித்து அவரிடம் அன்பு பாராட்டல் விக்கிரக ஆராதனேயின் சரியான கொள்கை.

7. கடவுளே உபாசனே செய்யும்போதும், தியானிக்கும்போதும், மனத்தில் ஒரு ஸ்வரூபத்தைக் கற்பித்துத்தான் சிந்திக்கக்கூடும். சிருஷ்டி கருத்தர் என்றும், இறைவன் என்றும், பிதா என்றும், காவலன் என்றும், சத்தியம் என்றும், சக்தி என்றும் அவரைப் பற்பலவிதமாக நாம் சிந்திக்கிறேம். இச்சிந்தனேயில்,

அவருக்கு ஒரு ரூபம், மூர்த்தி, அதாவது விக்கிரகத்தை, மனத்தில் கற்பிக்கிறோம். யாதானும் ஒருவித ரூபமுமின்றி நாம் ஈசுவர ஆராதனையும், அவரைப்பற்றிய நினைப்பும் செய்யமுடியாது. அப்படி நினைக்கிறதில், அவருடைய திவ்விய ஸ்வபாவத்தில் யாதேனும் ஏகதேச ஓர் அம்சத்தை மாத்திரம் மனத்தில் சிந்திக்கக் கூடுமே அல்லாமல், அதிகமாக முடியாதென்பது யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். ஆனால், இவ்வித மனச் சங்கற்பத்தினால் உண்டுபண்ணப்படும் விக்கிரகங்கள், ஸ்தூலமான விக்கிரகங்களைவிட அதிக விபரீதமான எண்ணங்களுக்குக் காரணமாகும். ஏனென்றால், ஸ்தூலமான விக்கிரகத்தை, உள்ளபடி உண்மையான ஈசுவரனென்று ஒருவனும் நினையான். அத் தப்பான அபிப்பிராயம் கொள்ளான். ஆனால் மனத்தினால் ஈசுவரனைச் சங்கற்பித்து ஒரு மூர்த்தி ரூபத்தைச் சிந்திக்கின்றவர்களில் அநேகர், தம்மால் சிந்திக்கப்பெறும் மூர்த்திஸ்வரூபமே உண்மையில் ஈசுவரன் என மதிமயங்கி நினைக்கிறார்கள்.

8. ஒரு சிறு கதையுண்டு; அஃது உண்மையாய் நேர்ந்தது. ஒரு கோவிலில், ஓர் இடத்தில் ஒரு யோகி பூஜை செய்துகொண்டிருந்தார். ஒரு கிறிஸ்து பாதிரி அவரைக்கண்டு 'நீர் என்ன செய்கிறீர்' என்றார். யோகி, 'நான் ஈசுவர பூஜை செய்கிறேன்' என்றார். பாதிரி, நீர் என்னுடைய ஈசுவரனைப்பூஜைசெய்யவேண்டுமென்றார். யோகி, அப்படியானால், ஈசுவரன் இரண்டுபெயர்கள் உளரோ? என்று கேட்டார். பாதிரி வெட்கப்பட்டுத் திரும்பிச் சென்றார்.

9. தியானகாலத்தில், மனம் நிற்கிறதற்கு, விக்கிரகம் ஒரு லக்ஷியமாக ஏற்படுகின்றது. சொற்ப நிமிஷம் விக்கிரகத்தைக் கண் உற்றுப்பார்க்கவேண்டும்; பின்பு கண்களை மூடவேண்டும்; பார்த்த ரூபத்தை மனத்தில் சிந்திக்கவேண்டும்;அந்தச்சிந்தனை பிம்பத்தில் கவனம் வைக்கவேண்டும். மனம் நிலைநிற்கப் பழகப் பழக, ரூபம் மறையும். அதன்கண் அந்தர்யாமியாக இருக்கின்ற ஈசுவரத்தன்மை பிரக்ஞையில் சம்பந்தித்து

உட்புகும். அதனுல் மன எழுச்சியும் ஆனந்தமும் ஜனிக்கும்.

10. மேலும், ஒரு விக்கிரகமானது காந்தசக்தி போன்று, அதைச்சமீபிக்கிறவருக்கு, ஒரு சக்தி அல்லது வீரிய விசேஷத்தை உண்டுபண்ணுவதாகும். அறிவில் அதிக விகாசம் பெற்றவர், அந்த விக்கிரகம் எம்மூர்த்தியின் பிரதீகமோ, அம்மூர்த்தியின் அருள் பிரசாதம் இறங்கும்படி செய்யக்கூடும். ஆராதனைக்கும், தியானத்திற்கும், அத்தன்மையான விக்கிரகம் அநுகூலமாகவிருக்கும். சுத்தமானவும் சாந்தகரமானவுமான அந்த அருள் சக்திப் பிரசாதம் நாலுபக்கத்திலும் பரவி மனச் சாந்தத்தையும், மனச்சந்துஷ்டியையும் இலகுவாய் உண்டுபண்ணும்; அதனுல், மனமானது சமாதானம் பெறும். மேலும், அத்தன்மையான யோக்கியதையுடன் லக்ஷியஸ்தானம் ஏற்படும் பக்ஷத்தில், ஏற்கனவே உள்ள அம் மூர்த்தியின் சக்தி விசேஷமாக ஸ்திரப்படும்; அதிகரிக்கும்; பக்தனின் ஸ்தோத்திரமும் தியானமும் அந்த மூர்த்தியை எட்

டவே, முன்பு உள்ள லக்ஷியத்தின் மூலமாக, பிரார்த்தனைகள் நிறைவேறும்; அதுதான் அருள் பிரசாதம் சித்தித்தல்.

11. ஐரோப்பியர்கள் தெரிந்திருக்கிற முறைப்படி, காந்த சக்தியின் உண்மையை ஆராய்ந்து அறிந்தவர்கள், விக்ரகத்தின் இத்தன்மையான உபயோகத்தை நன்கு உணர்வார்கள். கீழ்நாட்டிலேயுள்ள ஞானிகள் விக்கிரக ஆராதனையை ஏற்படுத்தியதின் புத்தி நுட்பத்தையும், சாஸ்திரப் பிரஞ்ஞையையும் கண்டு மெச்சுவார்கள்.

12. ஜீவன், ஞானமுறையில் மேல்நோக்கிச்செல்லும் நெறியில், இருக்கின்ற சாதகங்களை உதறித் தள்ளுதல் மௌட்டியமாகவும் அறிவீனமாகவும் முடியும். ஈசுவரனை எல்லாரும் ஒரேமாதிரியாக வழிபட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தல் அக்கிரமமாகவும் மூடத்தன்மைபற்றியதாகவும் இருக்கும். பக்தி மார்க்கத்தை எல்லாரும் எளிதில் அநுஷ்டிக்க இயலும். இம் மார்க்கத்தின் சில படிகளில், விக்கிரகங்களின் சாதகம் அவசியமாகும்.

2-ம் அதிகாரம்.

தேவர்களின் பூஜை.

"ஹிந்துமதத்தில் பல தேவர்களின் பூஜை யுள்ளது. அதனால் அத்தன்மையான சமயம் கீழானபடியிலுள்ளது" என்று மூடர்கள் ஹிந்துமதத்தை அடிக்கடி தூஷிப்பார்கள். லோகாயதமதம் நீங்கலாக, மற்றுள்ள எல்லாச் சமயங்களிலும், பல தேவர்களின் ஆராதனை உண்டு என்பதை அவர்கள் அறிந்தார்கள் இல்லை. ஒரே வஸ்து உளது; ஒரே பிராணன் உளது; அதினின்றும் எல்லா ஜீவராசிகளும் உண்டாகின்றன; அதினால் நடைபெறுகின்றன. அஃது ஒன்றே சுயமாக உள்ளது; மற்றவைகளெல்லாம் அதினின்று வருகின்றன. அதுவே என்றும் உள்ள அழிவில்லாத மாறுதலில்லாத பிரஹ்மன். மனித சிருஷ்டியைப் போலவே தேவர்களின் சிருஷ்டியும், மத சாஸ்திரங்களிற்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒரு வஸ்துவினின்று பிரஹ்மா உண்டானார். அந்தப் பிரஹ்மாவினின்று தேவர்கள்

உண்டானார்கள். மனிதர்களைப்போலவே, தேவர்களின் சிருஷ்டியும் வாஸ்தவமான விஷயம். தேவர்களின் சிருஷ்டி உளது என்றதினால் மூலவஸ்து ஒன்று என்பது இல்லாமற்போகாது.

2. ஜகத்தில், உயர்வற உயர்நலம் அமைந்து வியக்தப்படும் மூர்த்தி—சகுண பிரஹ்மன்—அதாவது—ஈசுவரன். அவர் சர்வலோக நாதன்; அந்த ஜகத்தின் ஈசுவரன் மூன்று அவசியமான கிருத்தியங்களுக்காக, மூன்று பாவங்களைப் பெறுகிறார்; (1) சிருஷ்டிப்பு, (2) ரக்ஷிப்பு, (3) சம்ஹாரம் என்ற இம்மூன்று கிருத்தியங்களையும் நடத்த, மூன்று மூர்த்திகளாக ஈசுவரன் வியக்தமாகிறார். சிருஷ்டிகிருத்திய அம்சத்தினின்று தேவர்கள் தோன்றுகிறார்கள். இவர்கள் அவர்களுடைய வேலைக்காரர்களாக இருந்துகொண்டு உலகத்தில் ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்ற முத்தொழில்களையும் நடத்திவருகின்றார்கள். இவர்கள் பலதிறத்தார்களாக இருக்கின்றார்கள்; எண்ணிறந்தவர்கள்; பிரபஞ்சம் ஒழுங்காகவும் நேர்மை

யாகவும் நடைபெறும்படியாக, முக்கியமாக ஏழுவித தேவவர்க்கங்களாக இருக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு வர்க்கமும் அதனதன் முக்கியஸ்தரான அதிபதியின் ஆளுகைக்குள் இருக்கின்றது. அவ்வேழு வர்க்கங்களில், ஐந்து வர்க்கங்களின் தலைமைக்காரர்கள் மாத்திரம், இதுவரை வியக்தமாகி இருக்கின்றார்கள்; இவர்கள் இந்திரன், வாயு, அக்கினி, வருணன், குபேரன் என்பவர்களாம். இவர்கள் அதிகார புருஷர்கள். இந்தப் பெயர்கள் அவர்களின் தொழிலைக் குறிப்பிடுகின்றன. தேவேந்திரப் பதவியைப் பெறுகின்றவர் அப்பெயரையும் பெறுகிறார்; தொடர்ச்சியாக அந்தப் பதவியைப் பெறுகின்றவர்கள், ஆகாசம் அல்லது சுவர்க்கலோக அதிபதியாகிய இந்திரனென்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். (மஹாதேவருக்கு முன்னர் ஐந்து இந்திரர்கள் ஒரே சமயத்தில் தோன்றினார்களென்றும், அவர்களில் ஒருவர் அப்போது ஆண்டுகொண்டிருந்த இந்திரன் என்றும், மஹாபாரதத்தில் படித்திருக்கிறோம்.) மேற்கண்ட முக்கிய தேவர்களுக்கு உட்பட்டவர்களாய் தேவகோஷ்டிகள் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் பிரபஞ்ச சம்பந்த

மான நானாவித கைங்கரியங்களை நடத்துகின்றார்கள். இவர்கள் படிப்படியாயுள்ள பெருங் கூட்டத்தார்கள். திவ்வியமாக ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற விஞ்ஞான முள்ளவர்கள்; ஆகாசமண்டலத்திலே பளிச்சுப்பளிச்சு என்று, தங்குதடையின்றித் தோன்றும் இயல்பினர்; ஈசுவரனின் ஆஞ்ஞையாகிய, பிரபஞ்ச தர்மங்களையும், விதிகளையும், இவர்கள் கொண்டுசெலுத்திவருகின்றார் கள். இவர்களுக்குக் கீழாகச் சிறுதேவர்கள் உள்ளார். அவர்கள் ஒவ்வோர் அண்டத்தின் காரியாதிகளை நடத் துவார்கள். இச் சிறுதேவர்களுக்குக்கீழாக அவர்களை விடச்சிறியவர்கள் உண்டு; அவர்கள் ஒவ்வோர் தேசம், ஒவ்வோர் நாடு, இவைகளின் காரியாதிகளை நடத்து வார்கள். இந்தப்பிரபஞ்சம் அல்லது இந்த ஜகத்தானது யுக்திக்கும் நியாயத்திற்கும் விரோதமான பைத்திய மான அமைப்பு அன்று; தாதுவர்க்கங்கள், ஸ்தாவர ங்கள், ஜங்கமங்கள், மனிதர்கள் என்று படிப் படியான சிருஷ்டிகள் ஒருபுறமாகவும், சர்வவல்லமையும்பொருந் திய ஈசுவரன் மற்றொரு புறமாகவும், இவ்விரண்டுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இன்றி இடையில் சூந்யமான

பெரும்பாழ் இருப்பதாக அறிவுள்ளார் நினைக்கார். இவ்விதமாக இருப்பதன்று. ஆனால் இப்பிரபஞ்சம் ஒழுங்காக முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது ஈசுவரன்முதல் புழு ஈருக எல்லா ஜீவராசிகளும் இடையருத சம்பந்தமுள்ள சங்கிலிக்கோவைபோன்றவைகளாம். இக்கொள்கை எல்லா மதத்திலும் உள்ளது. ஈசுவரனுக்கும் மனிதனுக்கும் மத்தியில், விசாலமாகப்பரவியிருக்கின்ற தேவ கோஷ்டிகளுக்கு, எல்லா மதங்களிலும் ஒரேவிதமான தொழில்கள் ஏற்பட்டுள்ளன; ஆனால் அவர்களுக்குப் பெயர்கள்மாத்திரம் வித்யாசப்படுகின்றன. பௌத்தர்கள் ஹிந்துக்களைப்போலவே இவர்களைத் தேவர்கள் என்கிறார்கள். ஜோராஸ்தர் மதத்தினர்கள் இவர்களைப் பேரிஷ்டாக்கள் என்கிறார்கள்; கிறிஸ்துவர்களும் மகம்மதியர்களும் இவர்களை, ஆர்ச்சேஞ்சல்ஸ் (Archangels) ஏஞ்சல்ஸ் (Angels) என்கிறார்கள். பெயர்கள் வித்தியாஸத்தினல் யாதொரு பாதகமும் இல்லை. கிறிஸ்து பிராடஸ்டண்டு கிரந்தகர்த்தாவான ஜான் பனியன் என்பார் இவர்களை, திவ்விய தேஜஸ்விகள் (அதாவது ஹிந்துக்களால் அழைக்கப்படும் தேவர்கள்) என்ற

பெயரால் பிரஸ்தாபிக்கின்றார். அநேகமாக, அவர் இவர்களை, ஞானக்கண்ணால் நேரில் பார்த்திருப்பார்; அதனால், இவர்களுக்குப்பொருத்தமானவும் இவர்களின் தோற்றத்தைச்சரியானபடி துலக்குகின்றவுமான பெயர் களை இவர்களுக்கு இட்டிருக்கிறார்.

3. ஆகவே, இப்போது ஒருகேள்வி பிறக்கிறது. மனிதர்கள் தேவர்களை ஆராதனை பண்ணுதல் சரியா? கூடுமா? ஏன் கூடாது? இப்போது, திரிமூர்த்திகளின் ஆராதனையைப் பற்றிப் பேசாமல் நிறுத்துவோம்; பிரபஞ்ச சம்பந்தமான தேவகோஷ்டிகளைப்பற்றியும், முக்கியமாக மனிதவிகாச முறையில் சம்பந்தமான தேவர்களைப்பற்றியும் இக் கேள்வியை விசாரிப்போம். தன்னுடைய பயிரைக் காப்பாற்றுவதில் அக்கரையான ஒரு குடியானவன், மழையையும் வெய்யிலையும் சரியானபடி நிகழும்படி செய்யும் தேவர்களை ஆராதனை செய்தலும், அவர்கள் அநுக்கிரகம் வேண்டி அவர்களைப் பிரார்த்தித்தலும் நியாயமே. தன்னைவிட அறிவுள்ளாரிடம் புத்தி கேட்டலும், உதவி விரும்புதலும் குற்ற

மன்றே. அப்படியானால், பிரஹ்மா முதல் ஸ்தம்ப பரியந்தம் உள்ள பல படிகளானவும், பற்பலவாருக விருத்தியடைகின்றவும், விகசித்துக்கொண்டுவருகின்றவுமான ஜீவப்பிராணிகளின் உதவியை நாடுதல் ஏன் குற்றமாமோ? நமக்குக் கீழ் ஜீவராசிகள் எவ்வளவோ, அதைவிட ஏராளமானவையாக இருக்கின்ற நமக்கு மேலான ஜீவர்களிடமிருந்து உதவியைப் பிரார்த்தித்தல் குற்றமாதல் நியாயமன்றே. மனிதனின் விகாசமுறையிலும், அவ்விகாசமுறை சம்பந்தமான உலகங்களின் விருத்தியிலும் சம்பந்தப்பட்ட தேவர்கள் அநேகர் இருக்கின்றூர்கள்; கணபதி, சரஸ்வதி முதலானவர்கள்; அவர்களை நோக்கி உதவியை நாடுகின்றவர்களுக்கு உதவிசெய்யவும், அறிவைக்கொடுக்கவும், புத்தியைத் தெளிவு பண்ணவும் எப்போதும் ஆயத்தமாக இருக்கிறூர்கள். இவர்கள்போன்று மற்றும் அனேகவிதமான தேவர்கள் உள்ளார். இப்போது சுருங்கச் சொல்லியிருக்கிறதே போதுமானது.

4. மனிதனைப்போல, மனிதப்பிறப்பாக இராத தேவ புருஷனிடம் உயர்வான பிரார்த்தனை செய்தல்

கூடாதென்பது உண்டோ? அதற்குக்காரணமும் உண்டோ? சக்கரவர்த்திக்கு ஒருவன் விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டுமானல், அவரிடமே நேரில் செய்யவேண்டும் என்பதில்லை. தான்வசிக்கும் ஜில்லாவிலுள்ள ராஜப்பிரதிநிதியாகிய உத்தியோகஸ்தரிடம் விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்தல் போதுமானதுதான். சக்கரவர்த்தி ஸ்தானத்தில், பிரதிநிதியாகிய உத்தியோகஸ்தரை அங்கீகரித்தல், ராஜதுரோகமாகமாட்டாது. ஈசுவரபிரதிநிதியாகிய தேவர்களுக்கு ஆராதனைசெய்தலும், பிரார்த்தனை பண்ணுதலும் குற்றமன்று, ஈசுவர துரோகமாகமாட்டாது. மேலும் படிப்பில்லாத சாதாரண மனிதனுக்கு, இந்திரிய கோசரமில்லாத ஈசுவரனை அல்லது மஹாபுருஷனை ஒருவகையாக ஸ்வரூபப்படுத்திக்கொண்டு, அவருடைய பிரத்தியக்ஷ மகா வல்லமைமையைத் தான் நேரில் அநுபவிப்பதாக உணர்ந்து, அதனுல் அவரிடம் அன்பும், பக்தியும் பாராட்டுதல் இயல்பாகவும், எளிதாகவும் இருக்கிறது. இப்படி நடத்தலினுல், விபக்தமில்லாத ஈசுவரனின் திவ்விய சந்நிதானமும் சக்தியும் பரவியதாகும்; கண்டும் காணுததுமான கம்பீரமான

அருள்பிரவாகம் சம்பவிப்பதாகும்; மனிதனின் வாழ் நாளுக்கு ஒரு கௌரவத்தையும் உயர்வையும் அகன்ற நன்மையையும் உண்டுபண்ணுவதாகும்.

5. மனிதன் அறிவில் அபிவிருத்தியாகி விகாசம் பெறவும், தேவர்களுக்குப் பிரார்த்தனையும், ஆராதனையும் செய்கிறான் இல்லை. அவர்கள் தம் கைங்கரியங்களைச் செய்வதில், இவன் விருப்பு வெறுப்புக்களை வேண்டுகின்றார்களில்லை. இவனும் அவர்களால் கிடைக்கும் உதவியை அங்கீகரிக்கிறான். வயதான புத்திரன், தன் பிதா அன்பினாலும் அறிவினாலும் தனக்கு வேண்டுவதைச் செய்வார் என நம்பி, அவரை, இது வேண்டும் அது வேண்டாம் என வருத்தப்படுத்தாமல் இருப்பதுபோல, விகாசம்பெற்றவனும் அறிவில் முதிர்ச்சி அடைந்தவனுமான மனிதன் ஒழுகுவான். ஆயினும் தேவர்களைப் பக்தியுடன் கொண்டாடுவான். உலகத்திற்கு அவர்கள் செய்திடும் கைங்கரியத்திற்காக நன்றிபாராட்டுவான்.

6. மனிதவிகாசமுறையில், சம்பந்தமான தேவர்களுக்கு, ஆராதனையும் பூஜையும் செய்யவேண்டியது நியாயந்தானே. மனத்தின் அபிவிருத்தி விஷயத்திலும், அது தெளிவுபெறுதலிலும் அதற்கு உபதேசம் செய்தலிலும் அவர்கள் பிரியத்துடன் உதவிபுரிகின்றார்கள். கணபதி, சரஸ்வதி இவர்களுக்குப் பூஜைசெய்வதினால், அவர்கள் அநுக்கிரகம் செய்ய, ஒருவன் படிப்பு இலகுவாகவும், சிரமமில்லாததாகவும் ஏற்படுகிறது. எளியவருக்கு வலியர் உதவிபுரிதல் என்ற தர்ம நீதியாக, தேவர்கள் என்ற நம்மின் மிக்கோர்களுடைய சினேகத்தினாலும், ஆதரவினாலும், உலக நெறி பிரகாசம்பெற்றும், நம்முடைய வாழ்நாள் சுகிர்தமடைந்தும் நடைபெறும். மனிதன் தனிமையாக இருக்கவேண்டுவதில்லை; அவனாகவே, தனித்து இருக்கவேண்டுமென்றிருந்தால் ஒழிய, உதவிபுரிய ஆயத்தமாக இருக்கின்ற தேவர்கள் சஞ்சரிக்கும் இவ்வுலகத்தில், தனக்கு ஒருவரும் உதவி புரிவார் இல்லையே என்று தயங்கித் தவிக்கவேண்டாம். மனித உதவியில்லாமல் நிற்கிறவனுக்குங்கூட தேவர்களின் அநுகூலமான சினேகமும் ஆதரவும் கிடைக்கி

றது. அதனல் ஹிந்துவாலிபன், தன்னுடைய மதம், உண்மையாகவும், அறிவுக்கு ஒத்ததாகவும் இருக்கின்றது என்று எண்ணுக. பிறர் அறிவில்லாமல் பரிகாசம் பண்ணுதலால் தான் மயக்கம் கொள்ளற்க. ஜகத்தெல்லாம் பிரகாசமுள்ள தேவர்கள் நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்றார்கள் என்றும், அன்புள்ள முகமும் அபயம் அளிக்க நீட்டின கையுமுடைய தேவர்கள் எங்கும் தங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் மகிழ்க.

3-ம் அதிகாரம்.

திரிமூர்த்திகள்.

மகம்மதியமதம் நீங்கலாக, பூர்வீகம் நவீனமுள்ளட்ட எல்லா மதங்களிலும், ஈசுவரன் பிரபஞ்சத்தில் திரிமூர்த்தியாக வியக்தப்படுகிறார் என்ற உபதேசம் உள்ளது. வியக்தமாக மூன்று உருவங்களாகத் தமது மூன்று அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்துகின்றார். ஆனல்

இந்த உபதேசம் மிகப் பழைமையானது; இதன் பழமையும், இஃது எங்கும் பரவியிருத்தலும், இதன் உண்மைக்குத்தக்க சாக்ஷியாம். யூதர் (Jews) மதத்திற்கும் மகம்மதிய மதத்திற்கும் நெருங்கிய சம்பந்தம் உண்டு. சாதாரணமான ஜனங்களுக்குள் நடைபெற்று வந்த யூதர் மதத்தில், ஈசுவரனின் முப்பான்மையான அம்சங்களைப் பற்றித் தெளிவாயும், வியக்தமாயும் பிரஸ்தாபமில்லை. அக்காலத்தின் நிலைமையை உத்தேசித்து ஈசுவரனின், ஏகபாவத்தன்மையைப்பற்றித்தான் பலமான பிரஸ்தாபம் இருந்தது. ஆனால், யூதர்களின் அறிஞர்களுக்குள்ளும், தத்துவஞானிகளுக்குள்ளும் நடைபெற்ற உபதேசங்களில், ஈசுவரனின் முப்பான்மையான தன்மையைப்பற்றி வியக்தமாகவும், தெளிவாகவும் பிரஸ்தாபம் இருந்திருக்கிறது.

2. ஈசுவரன், ஜகத்து, ஈசுவரனுக்கும் ஜகத்துக்குமுள்ளதாகிய சம்பந்தம் என்கின்ற இவைகளைப்பற்றி ஆராயுங்கால், முப்பான்மை என்பது இன்றியமையாத தர்மம் எனத் தெரியவரும். ஜகத்துடன் ஈசுவரன்

சம்பந்திக்கின்றமையால், அவர் தனித்தனியான மூன்று பாவங்களாகத்தான் (அதற்குமேல் இல்லை) வியக்தப்படவேண்டுவதாக ஏற்படுகிறது. ஒரு பிரபஞ்சம் என்றால், அதற்கு ஆதிஉண்டு; ஒவ்வொரு பிரபஞ்சமும் பிரகிருதி புருஷ சம்பந்தத்தினால் காலவரம்புக் குட்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு; எப்போது காலத்தின் வரம்பு ஏற்பட்டதோ, அதற்கு ஆதி உண்டு. இந்தக் காரணத்தினால் ஈசுவரன் தான் சிருஷ்டிகர்த்தாவாகத்தோன்றி ஒருபிரபஞ்சத்தை உருவப்படுத்தி அமைக்கின்றார். சூன்னியத்தினின்று பிரபஞ்சம் உற்பத்தியாவதில்லை. ஏற்கனவேயிருந்துள்ள உபகரணங்களைக்கொண்டு பிரபஞ்ச சிருஷ்டி ஏற்படுகின்றது. அப்படி சிருஷ்டித்த பிரபஞ்சத்தைக் காப்பாற்றவேண்டுவதற்காக, ஈசுவரன் ரக்ஷகராகத்தோன்றுகிறார்; மாறிமாறிக்கொண்டிருக்கும் பிரபஞ்சத்திற்குச் சூத்திரம்போல, இருக்கின்றார்.

"மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம்
ஸூத்ரே மணிகணா இவ" — கீதை

இதன்பொருள்:— நூலில் மணிகளைக் கோத்தாற் போல என்னிடத்தில் இந்த சகலப் பிரபஞ்சமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

3. பிரபஞ்சம் காலவரம்புக்குட்பட்டு இருக்கின்றமையால், எப்போதும் நிலைத்திராது; அதுவும் கிழத் தன்மையை அடைகின்றது; தேய்ந்தும், இளைத்தும் போகின்றது; அழிவுக்கு ஆயத்தமாகிறது; அதாவது, தான் முன்னிருந்த மூல உபகரணங்களாக மறுபடியும் மாறுகின்றது; அதனால் ஈசுவரன் சம்ஹாரமூர்த்தியாகத் தோன்றுகின்றார்; உலகத்தை அழிக்கின்றார்; பின்னர், மூவரும் ஒன்றாக ஆகின்றார்கள். தூக்கம் அதாவது, பிரளயம் உண்டாகிறது. இவ்விதமாக ஈசுவரனின் இராப்பகல்கள் மாறிமாறித் தொடர்கின்றன.

4. இம்மூவரும் உண்மையில் ஒருவராகவே இருப்பினும், சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹாரம் என்ற முத்தொழில்களுக்கும் அதனதன் அறிகுறியான ஸ்வரூபமான புருஷன் ஏற்படுகின்றார். இம்மூவர்களைத்தான் திரிமூர்த்தி என்று சொல்லுகிறோம்.

ஆதிப் பிரானும் அணிமணி வண்ணனும்
ஆதிக் கமலத்து அமர்ந்திருந் தானும்
சோதிக்கில் தொடர்பில் ஒன்றும்
பேதித் துலகம் பிணங்குகின் றரே.—திருமந்திரம்.

5. சிருஷ்டிகர்த்தா பிரமதேவர். அவரை நாலு முகமுடையவராகச் சொல்லுகிறதுண்டு. ஒவ்வொருமுகமும் ஒவ்வோர் திக்கை நோக்கியதாம். அவர் கவனம் எல்லாத்திக்கிலும் இருக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிடுதற்காக, அந்த ரூபம் அவருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும், தாமரைப் புஷ்பத்தில் இருக்கின்றார் எனவும் சொல்லப்படுகிறது.

ப்ருஹ்மாணமீசம் கமலாஸநஸ்தம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனுக்குத் தமது விசுவரூபத்தைக் காட்டியருளியபோது, பிரமதேவரை அர்ச்சுனன் தாமரைமலரில் இருக்கிறதாகப்பார்த்தான். தாமரைப்புஷ்பமானது பிரகிருதி புருஷர்களுக்கும், நீர் நெருப்புக்கும் பிரதீகமாக ஏற்பட்டுள்ளது; அதனால்,

REGISTERED 7 MAY 1912 MADRAS

பிரகிருதி புருஷத்தன்மைகளை பிரபஞ்சமாகச்சிருஷ்டிக்கின்ற பிரமதேவருக்குத் தாமரைப் புஷ்பம் சரியான ஆஸனமேயாம்.

6. ஸ்திதிகர்த்தா, காப்பாற்றுகின்றவர் விஷ்ணு. விஷ்ணு என்ற பதத்திற்கே எங்கும் பரவுதல், ஊடுருவிச்செல்லுதல் என்பது பொருள். அதனால், அவர் அந்தர்யாமியாக இருந்து எல்லாவற்றையும் ஆதரிக்கிறார். அவர் நாலு கைகள் உள்ளவராக உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார். நாலு கைகளும் நாலு திக்குக்களை நோக்குவனவாம். அவர் உதவியும், ஆதரவும் எவ்விடங்களிலும் உள்ளது என்பதைக் காட்டும்பொருட்டாம். உலகத்திற்கு க்ஷேமக்குறை ஏற்படுங் காலத்தில், ரக்ஷகராகிய விஷ்ணுவினின்று தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கவும், அதர்மத்தைத் தொலைக்கவும் அவதாரங்கள் உண்டாகின்றன. அந்தந்த அவதாரங்களில், ரக்ஷண சக்திகள் பிரகாசிக்கும்.

7. சம்ஹார கர்த்தா சிவன்; மகாதேவர். சிவன் என்ற பதத்திற்கு மங்களம், சுகிருதம், ஆனந்தம்

என்பது பொருள். உருவங்களை நாசம்செய்து ஜீவர்களைத் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொள்ளுகின்றார். அவருடைய சாந்தநிலை எல்லாரையும் அணைந்து சூழ்ந்து ஆலிங்கனம் செய்கின்றது; அதனால் ஜீவர்கள் ஆனந்த பதவியை அடைகின்றார்கள். சம்ஹாரகர்த்தா என்ற பதம் நம்முடைய காதில் கொடுமையாகப் படுகின்றது. துக்கத்தினின்று விடுவிக்கின்றவர் என்ற பதம் நம்முடைய காதிற்கு இன்பமாகவும், உண்மையில் சரியான சப்தமாகவும் இருக்கும். ஏனென்றால், அவர் ஜீவர்களைத் துன்பங்களினின்றும் விடுவித்து, சாந்தமான பதத்தைக்கொடுக்கின்றார். அவருடைய அஸாதாரணமான அறிகுறிகள் இவை—புலித்தோல், சர்ப்பம், சந்நியாஸவேஷம் என்பனவாம். புலித்தோல் என்பது புலித்தன்மையான கீழான பாவங்களையுடைய அசுத்தமனத்தை அதாவது ஆசுரபாவங்களைத்தொலைத்தலுக்கு அறிகுறி. அத்தோலை ஆடையாகக் கொள்ளுதல் என்றால் அசுத்தமனத்தை ஜயித்தல் என்பதாம். சர்ப்பம் ஞானத்தின் அறிகுறி. சர்ப்பத்தை ஆபரணமாக அணிகிறவர், பூர்ணஞானத்தை உடைய

வராவர். சந்நியாஸவேஷம் எதற்கு என்றால், அவர் உலகத்தில் செய்யும் தொழில் தமக்கன்று, உலகத்தின் சுகிர்தத்தின், அதாவது க்ஷேமத்தின்பொருட்டு என்று சூசிப்பிக்கவாம்.

8. சாதாரணமாய் விஷ்ணுவுக்கும், அவர் அவதாரங்களான ராம கிருஷ்ணாதிகளுக்கும் பிரார்த்தனைகள் செய்கின்றார்கள். அது நியாயமே. அவரே ரக்ஷிக்கிற மூர்த்தி. அவரே பிரபஞ்சத்தை நடத்துகின்றவர்; எல்லாரையும் ஆதரிக்கிறவர்; யாவருக்கும் பிராணநாதர். பிதாவின் ஹிருதயம்போல் எல்லா ஜீவர்களையும் தம் குழந்தைகளாகப் பாவித்து அன்புபாராட்டுகின்றவர்; நம்முடைய நொய்மையையும், நம்முடைய குறைவையும் நன்றாய் அறிந்து இரங்குகின்றவர்; அதனால் நமக்கு உதவி புரிகிறவர்; நமக்குப் பலத்தையும் தைரியத்தையும் அருளுகின்றவர் அவரே; வெளிப் பிரபஞ்சத்தில் எங்கெங்கே சந்தோஷமும், பிரகாசமும், அழகும், உண்டோ அவைகள் எல்லாம் அவருடைய அம்சம். அவர் ஜீவராசிகளை வசியப்படுத்தும் அருள்

சக்தி; அவர் கிருகஸ்தனுக்குச்சுகிர்தம் செய்யு மூர்த்தி; கிருக ரக்ஷகர்; எல்லாரிடமும் அன்புள்ளவர். அவர் அன்புமயமானவர்.

9. உலகத்தின் ஆபாசங்களை விட்டும், அவைக ளின் அநுபவங்களில் இளைத்தும், சுகதுக்கங்கள் நம் மை வசப்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருக்கும் மனோநிலை மையில், விரக்தியின் அழகே மூர்த்திகரித்திருக்கின்ற சிவபெருமானிடம் மனம்செல்லும்; விஷ்ணுவின் உலக சுகப் பிரசாதத்தைவிட,இந்நிலையிற் சிவனுடைய ஞான அருள் நம்மைக் கவரும். விஷ்ணுவின் அறிகுறியான மயில் இறகினையும் புல்லாங்குழலையும் விட, வெகு அதிகமாகப் புலித்தோலாடையும், சர்ப்பாபரணமும் நம் மனத்தை இழுக்கும்; வசியப்படுத்தும். துறவி, யோகி, வார்த்திகன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி இவர் களுக்கு உரித்தான மூர்த்தி சிவபெருமானே. அவ ரிடம் பக்திபாராட்டல் என்றால், சாந்தமான பதவி யை அணுகுகின்றோம் என்பதாம்.

சர்வேசுவரன் மூன்று உருவங்களாக வியக்தப் படும் திரிமூர்த்திகள் விஷயத்தைப்பற்றி எண்ணங் கொண்டால் மேற்கண்ட சிந்தனைகள் உண்டாகும்.

4-ம் அதிகாரம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்.

யார் ஜனங்களின் ஹிருதயத்தை மிகவும் கவர்ச்சி செய்கின்றார்களோ அவர்கள் ஜனங்களால் மிகவும் துவேஷிக்கவும் படுகிறார்கள். இதற்குப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தக்க சாக்ஷியாம். பூமியின்கண் சரீரம் எடுத்துக் குழந்தையாக ஜீவிக்கும் காலத்தில் குழந்தை யாகவும், யௌவனமான மனிதனாகவுமிருந்த பகவான் கிருஷ்ணனிடம் பெற்றோர்களும், கோபாலர்களும், கோ பிகைகளும், பாண்டவர்களும், எப்படி அன்புபாராட் டிக்கொண்டு வந்தார்கள் என்பதையும், கம்ஸன், சிசு பாலன், துரியோதனாதிகள் எப்படி அவரைத் துவேஷித்

துப் பகைமைபாராட்டிவந்தார்கள் என்பதையும், நாம் அறிவோம். அக்காலம் முதல், இந்தியாவில் எத்தனை யோ கோடானகோடிப் பெயர்களுக்கும், விருத்தருக் கும் பாலகருக்கும், ஆண் பெண் எல்லாருக்கும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்ற பெயரைவிடப் பிரியமுள்ளதும் சீகிர் தமுமான வேறு பெய்ரும் உண்டோ? இந்தியாவில், ஞானமுறை குன்றியிருக்கின்ற சமீபகாலத்தில், அறி விளர்களும் பேதைகளும் அவர் பெயரைவிட வேறு எவர் பெயரை மிகக் கொடுமையாகவும், அக்கிரமமாக வும் தூஷணம் செய்கின்றார்கள்? மேனாட்டுக் கிருஷ்ண னை கிறிஸ்து என்பாரின் கதியும், அவர் வாழ்நா ளிலும் பின்னரும், இவ்விதமாகவே நடைபெற்றது. அவர் தாயார், அவர் சிஷர்கள், பக்தர்களாகிய சில பெண்பாலர்கள் அவரைப் பிரீதியுடன் போற்றினார்கள். ஜனங்களில் தலைமையானவர்கள் அவரைத் துவேஷித் துக் கடைமுறையில் அவரைக் கொன்றுவிட்டார்கள். அக்காலமுதற்கொண்டு, கோடானகோடி ஜனங்கள் அவர்மேல் அன்புபாராட்டிப் போற்றிவருகின்றார்கள்; அப்படியே கோடானகோடி இதர ஜனங்கள் அவரைத்

துவேஷித்துப் பல துர்ப்பாஷையால் அவரை நிந்திக்கின்றூர்கள். இஃது உலகத்தின் தர்மமும் இயல்புமாம்.

2. மேனுட்டுக் கிறிஸ்து என்றும், கீழ்நாட்டுக் கிருஷ்ணன் என்றும் சொல்லப்படுகிற இவ் விரண்டு மஹாத்துமாக்களில் ஹிந்து ஒருவர்; யூதர் ஒருவர்; இவ்விரு ஞானுசாரியார்களின் சரித்திரங்களின், அநேக முக்கியமான விஷயங்களில் ஒற்றுமையும் பொருத்தமும் இருத்தலை நாம் பார்ப்போம். கிறிஸ்து என்பார் பிறப்பினுல் கீழ் நாட்டவராயினும் அவர் ஞான உபதேசம் மேல் நாட்டில் முழுதும் பரவியிருக்கின்றது. மேனுட்டு ஜாதியார்களின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டே அவர் அனுப்பப்பட்டார். மேனுட்டு ஜாதியர்கள் கிறிஸ்து என்பாரிடமிருந்து பெற்ற ஞானேபதேசங்கள் கீழ் நாட்டார்களுக்கு, முன்னரே, ஈசுவரத் தன்மைபொருந்திய பல ஞானுசாரியர்களால் ஏற்பட்டுள்ளன. ஹிந்துக்களுக்கு மனுவும், ராமச்சந்திர மூர்த்தியும், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானும், கணக்குக்கு அடங்காத ரிஷிகளும் ஏற்பட்டிருந்

தார்கள். இம்மஹாபுருஷர்கள், ஹிந்துக்கள் அநுஷ்டிக்க ஸாத்தியமான விஷயங்களுக்கு அதிகமாகவே, ஏராளமான உபதேசங்களை அருளியிருக்கின்றார்கள். அவ்வுபதேசங்கள் அழகான வார்த்தைகளால் அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. பின்வந்த ஆசாரியர்கள் அவைகளுக்கு நடையிலும் பொருளிலும் எவ்விதத்திலும் சேர்ப்படுத்த முடியாவண்ணம் அவ்வளவு அழகாயும், உயர்வாயும் அமைந்திருக்கின்றன. சீனர்களுக்கு லேயோட்ஸ¨ (Laotze) என்ற ஞானகுரு இருந்தார். இவர் ஞானம் அகன்றும் ஆழ்ந்துமிருந்தது. எல்லாரையும் அணைத்து ஆதரிக்கும் காருண்ணியமுள்ளவர். இவரைத்தவிர, சீனர்களுக்கு மஹா ஞானமூர்த்தியும் காருண்ணியமூர்த்தியுமான ஸ்ரீ பகவான் கௌதம புத்தர் இருந்தார். இவர்களுக்கும் ஜப்பானியருக்கும், ஸையாமீஸ் ஜாதியாருக்கும், பர்மாக்காரர்களுக்கும், சிங்களவர்களுக்கும், திபேத்தியாருக்கும் அந்த அத்யத்புதமான ஞான மூர்த்தியும் காருண்ணியமூர்த்தியுமான புத்தர் இருந்தார் என்றால், வேறு ஞானகுருவும் வேண்டுமோ? பார்சிகளுக்கு, அக்கினி புத்திரரான ஜாரத்துஷ்டிரா

என்ற ஞானஉபாத்தியாயர் இருந்தார். இவரை விட இருளை நீக்க வேறு ஒருவரும் வேண்டுமோ? புதிதாக உண்டான பாலர்களான மேனாட்டாருக்கு, ஈசுவரத் தன்மை பொருந்திய புருஷன் ஞான உபதேசம் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது. அதனால் கிறிஸ்து என்பார் அனுப்பப்பட்டார்.

3. இந்த ஞான ஆசாரியர்கள் எவ்விதம் தமக்குள்ளே சகோதரபாவம் பாராட்டுகிறார்களோ, அவ்விதமே, அவர்கள் சிஷர்களும் அவர்களை வழிபட்டு ஒழுகுகின்றவர்களும், தங்களுக்குள் ஒருவர்மேல் மற்றொருவர் சகோதரபாவமும் சினேகமும் பாராட்டக் கடவர்கள். ஆனால், அன்பானது ஞானத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு உயர் நலம் பெறும் வரையில், அந்தோ! அந்தச் சுபாவமானது மாற்சரியமுள்ளதாகவும், துரபிமானம் பற்றியதாகவும் இருக்கின்றது; அதனால் ஒருவன் தன் அன்புக்குரிய வஸ்துமாத்திரம் ஒப்பு உயர்வு அற்றதென்றும், மற்றைய எல்லாவற்றினும் மேலானதென்றும் நினைக்கிறான். இத்தகைய

எண்ணம் துவேஷத்தை உண்டாக்குகின்றது. ஆகவே, ஸ்ரீகிருஷ்ணபக்தன் ஒருவன் மற்ற மூர்த்திகளைப் பஜிக்கிறவர்களைப்பற்றி இகழ்ச்சிகொள்ளுகிறான்; அவர்களை மிலேச்சர் என்று நிந்திக்கின்றான். புத்தரைப் பஜிக்கின்றவன் பௌத்தமத சங்கத்திற்குப் புறம்பாக உயர்ந்த ஞானிகள் இல்லையென உரையாடுகிறான்; கிறிஸ்துவனோ, கிறிஸ்துவரின் உதவியின்றி இரக்ஷிப்புக்கிடமில்லையெனச் சாதிக்கிறான். பிற்பட்டகாலத்தில், சிரியா, அரேபியநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட உயர்வான தீர்க்கதர்சியாகிய மகமத் நபியின் வழிப்பட்டவர்கள், கர்வத்திலும் அகம்பாவத்திலும் ஏனைய மதஸ்தர்களை விடக் குறைவில்லாதவராவார்கள். அவர்கள் ஏனைய மதஸ்தர்களை, "உண்மையான பக்தியில்லாத நாய்க் கூட்டங்கள் என்கிறார்கள்." இவ்விதமாக ஒரு மதஸ்தர் மற்றைய மதஸதரை வெட்டெனக் கடிக்கின்றார்; விழுங்கிவிடுவார்போலும். புண்யாத்மாக்களின் உயர் நலம் அமைந்த நாமங்களை நெஞ்சு பிளக்கும் குண்டுகளாக உபயோகிப்பார்கள். ஹிந்துமதமோ புராதனமானது; அதனால் அம்மதஸ்தர்கள் பிறமதஸ்தரை

அன்புடனும் மரியாதையுடனும் நடத்தல்வேண்டும். தாங்கள் ஒழுக்கமுறையில் பிறருக்குத் திருஷ்டாந்த மாக இருத்தல்வேண்டும். பிறமதஸ்தர்களையும் பிற ஜாதியார்களையும்பற்றி ஹிந்து வாலிபன் ஒருவனும் அவதூறான வார்த்தையையும், நிந்தனை மொழிகளை யும் சொல்லாமல் நடைபெற வேண்டும். ஒருவன் உயர்வு, அவன் அன்பின் அகன்ற அளவையால் ஏற் படுமே அல்லாமல், அவன் அகந்தையின் அளவைப் பற்றியதாகாது.

4. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக்கும் கிறிஸ்துநாதருக் கும் அவர்களின் சரித்திரங்களால் சமானமான விஷ யங்கள் அநேகமுண்டு என்று பிரஸ்தாபித்தேன். இவ் விதம் பிரஸ்தாபித்தலுக்குக் காரணமுண்டு. மஹா புருஷர்களின் ஒழுக்கமுறை சாதாரண மனிதர்களின் ஒழுக்கமுறைபோன்று இராது. அவர்களின் ஆயுட் காலத்தில் சம்பவிக்கும் வர்த்தமானங்கள் சாமானிய திருஷ்டாந்தமாக நிகழ்கின்றன. வெளிப்படையில் உலகசம்பவங்களாகவும், விஷயங்களாகவும், ஜீவாத்தும

விகாச முறையில் தத்துவங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய தர்மம் எக்காலத்திலும் எல்லாத் தேசத்திலும் நடைபெறுகின்ற உண்மை. அறிஞர்கள் இம்மஹா புருஷர்களின் சரித்திரத்தை எழுதுகிறதில், அவர்கள் ஆயுட்காலத்தில் நிகழ்ந்த சாதாரண விஷயங்களையும், அவைகளின் விவரணங்களையும் அதிகமாகப் பிரஸ்தாபியாமல், தத்துவங்களையும் உண்மைகளையும் பிரகாசிப்பிக்கும் வர்த்தமானங்களை அதிகமாக வற்புறுத்திச் சொல்லுவார்கள். பிற்காலத்திய ஞானமில்லாத மூடர்கள், இவ்வுண்மைகளை அறியாமல் மதிமயங்கியும், ஞான உபதேசம் நிறைந்துள்ள சம்பவங்களைத் தூர்த்தம் பண்ணியும் அம்மஹாபுருஷர்களை ஏளனம் செய்கின்றார்கள்; நிந்திக்கின்றார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானும், கிறிஸ்துநாதரும் இவ்விதமாக மிகவும் நிந்தனைக்குள்ளாயிருக்கின்றார்கள்.

5. இரண்டு சரித்திரங்களிலும் சமானமான விஷயங்களைப்பற்றி இப்போது சொல்லுவேன். 1. இருவர்களுடைய மாதாக்களும் மஹா பரிசுத்தர்களாகவும்,

ஈசுவர பக்தியுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள்; 2. தங்களுடைய குழந்தைகள் கர்ப்பத்தில் இருந்தகாலத்தில் அவர்களின் பொருட்டுப் பலவிதமான துன்பத்திற்கு உள்ளானார்கள். 3. தேவானுக்கிரகத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்டார்கள். 4. அவர்கள் பிறக்குமுன்னரே அவர்கள் பிறப்பார்கள் என்று முன்னறிவிக்கப் பட்டிருந்தது; அவர்கள்பிறந்தநாட்டுஅரசன்அவர்களைக் கொலைசெய்ய யத்தனமுள்ளவனாக இருந்தான்;ஆனால் அந்த யத்தனம் பயன்படவில்லை. 5. இருவர்களும் பிறக்கும்போதே பூர்ண ஞானமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். 6. பின்பு தகுந்த வயதுள்ள மனிதர்களாகி, உயர்நலம் அமைந்த நீதிமுறை தர்மமுறைகளை ஜனங்களுக்கு உபதேசித்தார்கள். 7. இருவரும் மரணமடைந்தாற்போல் கிடந்தவனைப் பிழைப்புமூட்டினார்கள்; அப்படி உயிர்ப்பிக்கப்பட்டவன் (இருவர் சரித்திரத்திலும்) விதவையின் புத்திரனாக இருந்தான். அநேக அற்புத சித்திகள் காட்டினார்கள். உதாரணமாக, சொற்ப உணவை வைத்துக்கொண்டு பெருங்கூட்டத்தார்களுக்குச் சாப்பாடு போட்டார்கள். 8. அன்புடனும் பணிவுடனும்

ஜனங்களின் பாதத்தை அலம்பினார்கள். 9. இருவருடைய மரணமும் வெளித்தோற்றத்தில் துக்ககரமாகவும் இருந்தது. ஸ்தூலசரீரம் மரணமானவுடனே இருவரும் உற்சாகத்துடனே சுவர்க்கத்தை நோக்கிச் சென்றார்கள். இருவருடைய மதசாஸ்திரங்களிலும், உலகத்தில் இவ்விருவருடைய சரித்திரநடை பொதுவாய் ஒரே மாதிரியாகவே இருந்தது.

௬. ஸ்ரீ கிருஷ்ணவதாரம், கிறிஸ்துவின் அவதாரத்திற்கு வெகுகாலத்திற்கு முன்னிருந்ததைக்கொண்டு பின்னிட்ட கிறிஸ்துவின் சரித்திரம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணசரித்திரத்தினின்று பார்த்தே எழுதப்பட்டுள்ளது என்ற தப்பான அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ளவேண்டாம். மஹாத்துமாக்கள் உலகத்தில் அவதரித்தால், அவரவர் இருந்த காலதேச வர்த்தமானங்களுக்குத் தக்கவாறு, அவர்கள் ஒழுகுவாராயினும், பொதுவாய் அவர்கள் வாழ்நாள் நடைமுறை ஒரே தன்மையாகவே நிகழும். ஒருவர் மற்றவரைப் பார்த்து நடந்தார் என்பதில்லை. ஒரே மலையை இரண்டு சிற்பிகள் ஒரே மாதிரியாகச் சித்திரிப்பதுபோல்வதாகும்.

5-ம் அதிகாரம்.

—⁐—

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோபிகைகளிடம் வைத்திருந்த சம்பந்தங்களைப் பற்றித் தூஷணையாகப் பேசுவார்கள். இவ்விஷயத்தைப் பற்றிக் கொடுமையான நிந்தனை மொழிகள் சொல்லுவார்கள். ஆனால், இதற்குச் சாதாரணமான பொதுப்படையான சில சமாதானங்களும் உண்டு; ஆழ்ந்த உயர்ந்த உண்மை தங்கிய சமாதானமும் உண்டு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஜீவித்திருந்த நாளில், அவருக்குப் பல பகைவர்கள் இருந்தார்கள். வரம்புகடந்தும் அவர்கள் அவரை நிந்திப்பார்கள். அநேக அக்கிரமங்கள் செய்ததாக அவர்மேல் பழிகளைச் சுமத்துவார்கள். அவர்கள் ஒருவரும், ஸ்திரீகளுடன் அவர் விபசாரம் செய்தார் என்ற பழியைச் சொன்னார்களில்லை. அவ.

ருக்குக் கொடிய விரோதி சிசுபாலன் என்பான். கொடுமையான அவதூறுகளை அவர்மேல் சரம் சரமாகப் பொழியுங்காலத்தில், ஸ்திரீ சம்பந்தமான பழிப்பைச் செய்தானில்லை. உண்மையில், அவர் ஸ்திரீகளுடன் வைத்திருந்த சம்பந்தங்கள் அக்கிரமமானவைகளாகவும் பழிப்புள்ளவைகளாகவும் இருந்திருக்குமாகில், அவர் விரோதிகள் அவைகளைப்பற்றி முக்கியமாகவும் பலமாகவும் தூற்றியிருக்கமாட்டார்களா?

2. ராஸலீலை என்ற விளையாட்டைக் கிருஷ்ணன் செய்யவில்லை என்றும், பின்பு ஏற்பட்ட கட்டுக்கதை என்றும், அல்லது பாகவத புராணம் எழுதியவர், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், அன்பினால் மனிதர்களின் மனத்தைக் கவர்ச்சி செய்கின்ற சுவபாவத்தை உருவகப்படுத்திச் சொன்னாரே ஒழிய வாஸ்தவமாய் நடந்த விருத்தாந்தம் சொன்னாரில்லை என்றும் சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். மற்றும் சிலர் அபிப்பிராயத்தில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஈசுவரனேயாவர்; கோபிகைகள் ஈசுவர சிருஷ்டியாவர்; ஆகவே, தங்களுடைய புருஷர்களை

விட, ஈசுவரனுக்கு அதிக உரிமையாகப் பாத்தியப்பட்டவர்கள். அதனால், அப்படி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸ்திரீகளுடன் சம்பந்தம் வைத்திருந்ததினால் குற்றமில்லை என்கிறார்கள். இந்த அபிப்பிராயம் சரியன்று; ஈசுவரன் மனிதனாகத் தோன்றினால், தம்மால் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றுள்ள பரிசுத்தம், பதிவிரதா தர்மம் இவைகளுக்குத் தம்முடைய நடத்தையால் பங்கம் பண்ணுதல் கூடாதே. அதனால், அப்படிச் செய்திருக்கமாட்டார்.

3. ராஸலீலை நடந்தது என்ற அபிப்பிராயத்தில் நான் இணங்குகிறேன். ஆனால், அது சம்பந்தமான விஷயங்கள் எல்லாருக்கும் தெரிந்த வெளிப்படையானவை; யாதொரு தோஷமும் ஆரோபணம் செய்யும்படியான மாதிரியாக அது நடக்கவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பாலன், குழந்தை; அதனால் அக்கிரமமான ஸ்திரீ சம்பந்தங்கள் நேரிட இடமில்லை. அவ்விதமான ஸ்திரீ விஷய நினைப்புக்குக்கூட இடமில்லாதிருந்தது.

4. ஆனால், ஸ்ரீ பாகவதத்தில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ள பாஷையானது காமரஸமுள்ளதாக இருக்கின்ற

மையால், ஸ்திரீவிஷய அனுபவம் இருந்தே தீரவேண்டும் என்று சிலர் ஆக்ஷேபிக்கின்றார்கள். இதனால் பாதகம் இல்லை. இதனால் அந்தச் சித்தாந்தம் ஏற்படாது; பாஷையானது எழுதியவரைப் பொறுத்தது. நான் இனிச் சொல்லப்புகும் தத்துவமானது உண்மையாக இருக்குமாகில், அன்பின் மிகுதியைப் பௌராணிகர் இன்னும் சிருங்காரரஸத்துடன் விவரித்திருக்கவேண்டியதுஎன்று தோன்றும். எல்லாக் காலங்களிலும், எல்லா மதங்களிலும், ராஸலீலையில் பிரதீகப்படுத்தப் பெற்றிருக்கிற சம்பந்தத்தை, மனத்தைச் சந்தோஷப்படுத்தக் கூடிய சிருங்கார ரஸத்திற்குரிய பாஷையால் விவரித்தல் இயற்கை. கிறிஸ்துவர்களின் விவிலிய நூலில் சாலோமன்—கீதம் என்பது இதற்குத்தக்க சாட்சியமாக ஏற்படும். பாகவத புராணத்தைவிட இதிலுள்ள விவரணம் இன்னும் அதிக சிருங்கார ரஸமுள்ளதாக இருக்கிறது.

இக்காலத்தவர் இத்தன்மையான பாஷையை உபயோகித்தல் அவ்வளவு சரியில்லை என்பார். மனத்தில்

கல்மஷமான எண்ணங்களை உண்டுபண்ணவேண்டு மென்ற கருத்துடன், இத்தகைய விவரணம் எழுதப் படவில்லை என்பது நிச்சயம்.

5. மேலும் இன்னும் ஒரு சமாதானம். பிரஸ்தாபித்த லீலையானது, ஸ்தூலமான ஜர்க்கிரதா அவஸ்தையில் நடந்ததன்று. கோபாலர்கள் தங்களுடைய ஸ்திரீகள் தங்களுடன் கூடவே இருந்ததாகவே எண்ணியிருந்தார்கள் என்று, ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் வியக்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சமாதானம் அவ்வளவு திருப்திகரமானதன்று; அதே பாகவதத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தம்முடைய மாயாசக்தியால் இந்த விதமான எண்ணத்தைக் கோபாலர்கள் கொள்ளும்படி செய்துவிட்டார் என்றும் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறது. அதாவது, உண்மையில், கோபிகைகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் கூடவே இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் புருஷர்களைத் தங்களுடன் தங்கள் ஸ்திரீகள் இருந்தார்கள் என்றே பொய்யான நினைப்பைக் கொள்ளும்படியாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மோசமாக மயக்கிப்போட்டார்.

6. உண்மையான சரியான சமாதானம் இது வாம்—ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவதாரபுருஷன்; அவருடைய செய்கைகளால் அநேக பெரிய தத்துவங்களை உபதேசித்தார்; அவைகளில் ஒன்று, ஈசுவர பக்திக்கு இடையூறான உலகப்பற்றுக்களை ஒழித்து அன்னிய விஷயங்களில் சிந்தைகொள்ளாமல், பரம பிரீதியுடனே ஜீவாத்மா பரமாத்மாவினிடம் பக்தி பாராட்டுதல் என்பதாம். உலக சம்பந்தமான பிரியம், அன்பு எல்லாம், ஈசுவர பக்தியை உண்டுபண்ணுவதற்காகவே ஏற்பட்ட சாதனங்களாம், ஈசுவரபக்தியைத் தடுக்கவும் கெடுக்கவுமன்று. பிரபஞ்சத்தில் ஸ்திரீ புமான்களுக்குள் நிகழும் அன்பானது, ஜீவாத்துமாவுக்கும் பரமாத்துமாவுக்கும் உள்ள அன்பின் பிரதீகமாக இருக்கின்றதென்பது ஆன்றோர் அபிப்பிராயம். ஸ்திரீயானவள் தன்னுடைய புருஷனைச் சரணமாக அடைதலானது, ஜீவாத்துமா பரமாத்துமாவைச் சரணமாக அடைதலின் மாதிரியாம்; ஆத்மதியாகத்தின் அறிகுறியாம். இதுதான் ஈசுவரபிரணிதானம். இந்த உயர்நலம் அமைந்த உண்மையை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் உபதேசித்தார். இவ்

வுபதேசம் எவ்வித ஆக்ஷேபத்திற்கும், பழிப்புக்குமிட மில்லாமல் இருத்தற்பொருட்டுத் தாம் குழந்தையாக இருந்தகாலத்தில் கோபிகைகளுக்கு உபதேசித்தார்; மேலும் கோபிகைகளோ சாதாரண ஸ்திரீகள் அல்லர்; அவர்களும், அவர்கள் பர்த்தாக்களும், (கதையின் வரலாற்றின் பிரகாரம்) முந்திய ஜன்மாந்தரத்தில் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மஹா பக்தர்கள், மஹரிஷிகள்; இந்த ஜன்மத்தில், தங்களுடைய பரமபக்தியை, ஸ்திரீகளாக ஜன்மமெடுத்து, ஸ்திரீகள் தங்களுடைய சுகிர்தமான குழந்தையின்மீது அன்பு செலுத்துதல் போல, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் செலுத்தினார்கள். கோபாலர்களும், கோபிகைகளும் கிருஷ்ணனைப்பற்றிக் கானம்செய்திருக்கிற ஸ்துதிகளைக் கவனித்தால், அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பகவதவதாரம் என்றும், அவர் மனிதனால் செய்யமுடியாத அற்புதமான லீலைகளைக் காட்டினார் என்றுமே மதித்தார்கள். முற்பிறப்பில் ரிஷிகளாய் இருந்து, இப்பிறப்பில் மனிதஸ்திரீகளாகச் சரீரமெடுத்த இக்கோபிகைகள், சிரேயஸ்கரமான இக்குழந்தையை அன்பால் தேடிப்பிடித்தார்கள். முதலில்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் மறைந்துகொண்டு, அந்த லீலையால் அவர்களிடம் தாம் நேரில் இருந்தாற்போலவே, இல்லாதகாலத்திலும் அவர்கள் மனத்தில் பக்தியை உண்டு பண்ணுவர்; பின்பு நேரில் தோன்றுவர். பின்பு தாமே, பலராகத் தோன்றிக் காட்டுவர்; இரண்டு இரண்டு கோபிகைகளுக்கு மத்தியில் தாமிருக்கிறதாகக்காட்டுவார்; ஈசுவரனிடம் பரமபக்தி பாராட்டுகிறவனுக்கு, அவனுக்கு மாத்திரம் பிரபஞ்சத்தில் ஈசுவரனிருக்கிறதாகத் தோன்றுவர் என்ற உபதேசத்தை வற்புறுத்திக் காட்டுமாறு இவ்விதம் செய்யலானார். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் இவ்விதமாக விவரித்திருக்கிறது. இவ்விதமாக விவரித்திருக்கிறதில், பௌராணிகர் ஜீவாத்துமா பரமாத்துமாக்கள் ஏகீபாவப்படும் முறையை எழுத முயலுவதில், பாஷையின் சிருங்கார ரஸத்தில் அழுந்தி, எத்தனை பக்தர்களோ அத்தனை கிருஷ்ணனைத் தம்மை உண்டு பண்ணி இருப்பவரான அந்த அற்புதமான தெய்வத் தன்மை பொருந்திய குழந்தையைச் சிந்தித்து இருப்பதில், இக்காலத்திய விஷம புத்தியுள்ளவர்களின் மனோரதத்தை பௌராணிகர் நினையாமல் மறந்தார்போலும்.

இவ் விஷமபுத்தியுடையவருக்குக் கோபிகைகள் தங்கள் புருஷர்களை விட்டு விஷயசுகத்தை நாடி, வியபசாரம் செய்தார்கள் என்றும், அதற்குப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உடந்தையாகவிருந்தார் என்றுமே தோன்றும்.

கதையை உண்மையென்று வைத்துக்கொண்டால், கதை முழுமையும் சேர்த்து ஆராயவேண்டும். அக் கதாநாயகரைத் தகுந்த மனிதப்பிராயமுள்ளவராகக் கொள்ளுதல் கூடாது; குழந்தையாகவே பாவித்தல் வேண்டும்; சாதாரணக் குழந்தை அன்று; நினைத்த மாத்திரத்தில் தன்னைப் பலகுழந்தைகளாகப் பெருகச் செய்துகொள்ளும் சக்தியுடைய குழந்தை இது; அக் கதையில் நடமாடுகிற மற்றவர்கள், காமவிஷயத்தை ஜயித்துத் தாண்டிய ரிஷிகளென்றே நினைக்கவேண்டும். சாதாரண மனிதரால் இயலாத அமாநுஷ்யமான விஷயங்களை முற்றும் மறைத்து, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை ஸாதாரண மனிதனாகவும், அவருடைய சிநேகிதருடைய ஸ்திரீகளை ஸாதாரண ஸ்திரீகளாகவும் பாவித்து, அந்த ஸ்திரீகளைத் தங்களுடைய புருஷர்களைவிட்டு, வியபசாரியா

கத் தம்மிடத்தில் வரும்படியாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் செய்வித்தார் என்று அபிப்பிராயப்படுதல் அக்கிரமமாகும். உண்மையாக நடைபெறும் கதை வரலாற்றில் குற்றத்தையும் பழியையும் ஏற்றக் கருதிச் சில பாகத்தை மாத்திரம் எடுத்து உதகரித்தும், மற்றைப்பாகத்தை மறைத்தும், இவ்விதமாகப் பொருள்செய்தல் சத்தியத்திற்கு அழகன்றும். விபரீதமான அறிவென்றே கொள்ளற்பாலது. இப்பூலோகத்தில், இந்தக் கதையானது ஞானத்தீக்ஷை உருவகப்படுத்தியுள்ள ஒரு லீலையாக நடந்தது.

7. இவருடைய சரித்திரத்தில், இன்னும் ஒரு விஷயம் ஆக்ஷேபத்திற்கு இடம் கொடுக்கிறதாகச் சொல்லுகிறதுண்டு. அதாவது:-கோபிகைகளின் வஸ்திரத்தை எடுத்துவைத்துக்கொண்டு, அவர்களை நிர்வாணமாகத் தம்முன் வந்து அவ்வஸ்திரங்களைத் திரும்ப வாங்கிக்கொண்டு போகும்படி செய்தார் என்பது. இது ஞான தீக்ஷையின் ஒரு பிரதீகம். அம்முறையை உருவகப்படுத்திக் காட்டியிருக்கின்றது. அப்போது அவர் வயது

ஐந்து. அவ்வயதில் விஷயசம்பந்தமான விஷம எண்ணங்கள் உதயமாதல் முடியாது. மேலும் பரமாத்மாவை அடையவேண்டுமானல், அம்முயற்சியுள்ளவர்கள் யாவரும் உலகப்பற்றுக்கள் யாவற்றையும் துறக்க வேண்டும் என்பதின் அடையாளம்; அதன் அறிகுறியாக இக்கதை நடைபெறுகின்றது. ஒரு கிறிஸ்துஞானி சொல்லுகிற பிரகாரம் "பற்றில்லாத யேசுவைப் பற்றற்ருர் பற்றுக."

"அற்றது பற்றெனில்
உற்றது வீடுயிர்
செற்றது மன்னுறில்
அற்றிறை பற்றே" என்ருர் நம்மாழ்வார்.

உலக விஷயத்தில் அழுந்தினவன் இக்கதைக்குக் குற்றம் சொல்லுவான்; கதை எதன் அறிகுறியோ, அந்தத் துறவிமார்க்கத்தையும் அவன் இகழ்ந்துபேசுகிறவன் அல்லனே? இந்த உயர்ந்த துறவுநிலைமை அடைய முயலுகிறவர் இக்கதையின் அழகையும் உண்மையையும் அறிவார்.

8. ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை நிந்திக்கின்றவர்கள் கிறிஸ்துவரின் விவிலியநூலின்கண் உள்ள அடியில் வரும் பாசுரத்தின் உண்மைக்கு லக்ஷியமாவார்; உதாரணமாவார். "சாதாரண மனிதன் சிரேயஸ்கரமான ஞானவிஷயங்களை ஏற்கான். அவைகளுக்குச் செவிகொடான். அவைகள் அவனுக்குப் பிதற்றல்போலவே காணும். அவ்விதமே ஞானிகளையும் அறியமாட்டான்." ஆகவே, ஞானவித்தை சாதாரண உலகத்திற்குக் குப்த வித்தையாகவே எப்போதும் நிகழும்; ஆயினும் அதை எப்போதும் அறிகிறவர் சிலராவது இருந்தே தீருவர்.

6-ம் அதிகாரம்

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப்பற்றியது.
(முன் தொடர்ச்சி.)

---

1. மற்றும் ஒரு குற்றம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின்மேல் ஏற்றுவார்கள். அவர் ஜனங்களைத் தீயவழியில் நடத்திஞர்; அக்கிரமங்களைச் செய்யத்தூண்டிஞர். இதற்கு

வழக்கமாக ஒரு திருஷ்டாந்தம் சொல்லுவார்கள்; அது மஹாபாரதத்தினின்று எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. அது யுதிஷ்டிரரைப் பொய் சொல்லும்படி செய்ததாம்.

2. பதினைந்துநாளாய்க் குருக்ஷேத்திரத்தில் மும்முரமாய் யுத்தம் நடந்துவருகிறது. 15-ம் நாள் பாண்டு புத்திரனை அருச்சுனனுக்கும் அவன் குருவான துரோணாசாரியருக்கும் பலமான போர் நடக்கிறது; ஒருவர் மற்றவரை எவ்விதத்திலும் வெல்ல முடியவில்லை. கடைசியாக, அவ்விருவரும் ஒருவரோடொருவர் யுத்தம் செய்தலைவிட்டு விலகி, வேறுமுகமாகத் தனித்தனியே திரும்பினார்கள். தம் முன்னுள்ள எதிரிகளைத் துவம்சம் பண்ணிக்கொண்டு செல்லுகின்றார்கள். அப்போது, அசுவத்தாமா கொலையுண்டு மரணமடைந்தாரென்று யாரேனும் ஒருவர் துரோணாசாரியரிடம் சொல்லவேண்டுமென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொன்னார். அசுவத்தாமா துரோணருடைய குமாரன். தம்முடைய குமாரன் மரணமடைந்தான் என்று துரோணருக்குத் தெரிந்தால், அவர் பிறகு யுத்தம்செய்யார் என்பது எல்லாருக்கும் அபிப்பிராயம்.

3. அருச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய முக்கிய மான சிஷன். அவருக்கு மஹாப் பிரியமுள்ளவன்; பொய்சொல்லி ஜயம்பெற மறுத்துவிட்டான்; அது சத்துருவைக் கொல்லும் உபாயமாக இருந்தாலும், பொய்யுரை தகாதகாரியம் என்றுசொல்லிப் பொய்யால் வெல்லல் தன் தகைமைக்கு முற்றும் புறம்பானது என்றான். அத்தன்மையான சமுசயமில்லாதவனும், அத்தன்மையான பழி பெரிதென்று நினையாதவனுமான பீமன், அசுவத்தாமா என்று பெயருள்ள ஒரு யானையைக் கொன்றான்; பின்பு 'அசுவத்தாமன் கொல்லப்பட்டான்' என்று துரோணர் கேட்கும்படி இரைந்து கூவினான். இது வார்த்தையால் மட்டும் உண்மை; பொருளால் பொய்யானது. துரோணர் இதைக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டுச் சற்று மனம் கலங்கினார்; பின்பு, இதை நம்பாமல், மூவுலகத்தின் ராஜ்யாதிபத்தியம் வரினும் யுதிஷ்டிரர் பொய்சொல்லார் என்று நம்பினவராய் மேற்கண்டபடி அசுவத்தாமா மரணமடைந்த விஷயம் வாஸ்தவமாவென்று வினவி அவருக்குச் சொல்லி அனுப்பினார்.

4. யுதிஷ்டிரர் சொல்லத் தயங்கினார். அப்போது 15-ம் நாள் யுத்தம்; துரோணரை ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியவில்லை. மஹாபராக்கிரமசாலி. அவர்முன் பாண்டவர்களின் சேனை வரவரக் குறைந்துகொண்டு வருகிறது. யுதிஷ்டிரர் சொல்லத்தயங்கி ஸந்தேகித்துநிற்கவே பக்கத்தில் வீற்றிருந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், 'அசுவத்தாமா மரணமானன் என்று சொல்லு' என்று அவருக்குச் சொன்னார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லச் சொன்னாரே என்ற சொல்லை ஆதரவாக வைத்துக்கொண்டு "அசுவத்தாமா மரணமானன்" என்று உரத்திச் சொன்னார். ஆனால் தம் வாய்க்குள்ளே மாத்திரம் "யானை" என்றமொழியைச் சேர்த்தார்; வார்த்தையால் மெய் போலக்காட்டி, உண்மையில் பொய்யையே சொன்னார்.

5. இந்தச் சமயத்தில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் வியக்தமாகப் பொய்யையே சொல்லும்படி உபதேசித்தார். அவர்மேல் இது பெரும் பழியாகச் சுமத்தப்படுகிறது.

6. இதற்குச் சமாதானம்,—மனத்தின் உறுதிப்பாட்டை இவ்விதமான சோதனைகளால் ஈசுவரன்

பரீக்ஷிப்பது வழக்கந்தான். முக்கியமாகப் பூர்ணம் பெற எதிர்பார்க்கிறவர்களுக்கு ஏதேனும் குறை அல்லது மனச்சோர்வு இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறதற்கு இத்தன்மையான சம்பவங்கள் நேரிடுகிறது உண்டு. தர்க்கத்தினாலும் மற்றைய ஆதாரத்தினாலும் தெரிந்து கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கிலும் இவ்வித பரீக்ஷைதான் சரியானது. எவர் வார்த்தையில் நம்பிக்கையோ, அவர் மூலமாக, மேலான உயர்பதவிக்குப் போக முயற்சிக்கின்றவர்களின் தர்மசிந்தையின் உறுதிப்பாட்டையும், சத்தியத்தில் அவர்களுக்கு உள்ள நன்னம்பிக்கையையும், தர்மகாரியத்தில் அவர்களுக்கு இருக்கும் திடமான மனநெகிழ்ச்சியையும், சத்தியம் அசத்தியம் என்றதைப் பகுத்தறியும் ஊகத்தின் பலத்தையும் ஈசுவரன் பரீக்ஷிக்கிறார். வழக்கமாக மற்றவர்கள் சம்பந்தமாய்ப் பிறர்மூலமாக ஈசுவரன் செய்யும் சோதனையை, இப்போது தமக்குச் சுகிருதமான சினேகிதர்களான அருச்சுனனையும் மற்றப்பாண்டவர்கள் மூவர்களையும் தாமே பரீக்ஷித்தார். அவர்களில் அருச்சுனன் ஒருவன்தான் பரீக்ஷையில் சத்தியத்தினின்று வழுவாமல் உறுதியாக்

நின்றான். யுதிஷ்டிரருடைய மனநொய்ம்மையும், மனச் சோர்வும் வெளியாயின; பரீக்ஷையில் நிலைத்துநிற்க வில்லை. இதனால், பின்பு அதிகத் துன்பத்திற்கு உள்ளானார். இவ்வித சோதனையினால் கடைசியில் தூயரானார். இருந்த அந்தச் சொற்பக்குறைவும் பின்னர் நீங்கிற்று. தம் மரணகாலத்தில், இவ்விதமான வேறு ஒரு சோதனையும் நேர்ந்தது: அதாவது,—தம்மை நம்பி அடைக்கலமாகவிருந்த ஒரு நாயை விட்டுவிடவேண்டுமென்று ஒரு தேவர் இவரைப் பல உபாயங்களினாலும் வேண்டினார்; இவர் அதற்கு இணங்காமல், சத்திய நெறியினின்றும் விலகாமல் உறுதியாக இருந்தார். சத்திய முறையை விட்டு விலகுவதனால் சுவர்க்கம் கிடைப்பதாயிருப்பினும் நீதிநெறியினின்று விலகோம் என்று சொல்லிவிட்டார், என்பதாம்.

7. இவ்விதமாக ஈசுவரன் நம்மை மிகவும் சோதிக்கிறார். அதனால், நாம் சத்தியமார்க்கத்தில் உறுதியாக இருக்கவும், பூரணம் பெறவும் யோக்கியதையை உண்டுபண்ணுகிறார். பிதாவின் வார்த்தைக்கு விரோத

மாக ஸ்ரீ ராமனை அவருக்கு ஜனனத்தினுல் உரித்தான மகுடத்தை தரித்து இராஜ்யபரிபாலனஞ்செய்யவேண்டுமென அவருடைய குருவான வசிஷ்டர் ஆக்ஞாபித்தார்; ஸ்ரீ ராமர் மறுத்துவிட்டார். பரதரை அப்படிச் செய்யவேண்டுமென ஆக்ஞாபித்தார்; அவரும் மறுத்து விட்டார். ஈசுவரன் ஸ்ரீராமர், பரதர் முதலியவர்களாகித் தாமே அவதரித்துச் சோதனைகளை வென்று இவ்விதம் நடத்தவேண்டுமென்று தாமே ஒழுகிக்காட்டினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக அவதரித்ததில் சோதித்தும், மனிதன் சத்தியத்தையே செய்யவேண்டுமென்றும், எவரெவர் என்ன சொன்னாலும் சரி, அசத்தியமான செய்கைகள் கூடாதென்றும் ஈசுவரன் உபதேசிக்கின்றார்.

8. சுயநயம் பாராட்டாமல், சிஷனின் ஞான உபதேசத்திற்குக் கடவுள் ஒருவரே இவ்விதம் பரீக்ஷிக்கக் கூடியவர். கடவுளாகப் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவ்விஷயத்தை நடத்தினர்.

9. சாதாரணமாய் மனிதர்களின் வார்த்தைகளாலும், வெளித்தோற்றங்களாலும் தங்களை ஒருவழியாக

நடத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். பொதுவாகச் சொல்லும் பக்ஷத்தில் பெரியோர்களுடைய விஷயத்தில் நேரிடும் சில முக்கியமான சோதனைகள் மாத்திரமல்ல; எல்லாச் சோதனைகளும் இடையூறுகளும் எம்மாதிரியாகவிருந்தாலும், அவையெல்லாம் ஈசுவர சங்கற்பமேயாம். நாம் விகாசமுறையில் அபிவிருத்தி அடைய அடைய, அவர் இவைகளை உண்டுபண்ணுகிறார். ஈசுவரனே கிருஷ்ணனாக மனித சரீரமெடுத்தாரென்றும், அவர் செய்த காரியங்கள் அமாநுஷ்யமானவைகளென்றும், ஈசன்செயல்களென்றும் நாம் நினைக்கவேண்டும். நமக்கு நேரிடும் சோதனைகள்கூடத் தெய்வ ஆக்ஞை என்றும், நம்முடைய நன்மையைக் கருதியவைகளாக இருக்கின்றனவென்றும்; அவர் மூலமாக நாம் தெரிந்துகொள்ளுகின்றோம். கிறிஸ்துவர்களின் விவிலியநூலில் (1 Kings xxii 19, 20) இதேமாதிரியாகவே ஈசுவரன் நடத்தியதாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. பொய் சொல்லும் ஒரு தேவதூதன் ஒரு ராஜாவை மயக்கித் தீயவழியில் நடக்கும்படி தான் செய்துவிடுவதாகச் சொல்ல, அதற்கு இறைவன் இணங்கி அப்படியே செய்க என்று

அநுமதி கொடுத்ததாகக் கண்டிருக்கிறது. உறுதியாகவும், பிறழாமலும் நடைபெறுகின்ற ஒரே ஈசுவர சங்கற்பம் உலக விகாசமுறைமையை நடத்துகிறது என்ற உண்மையை அறியாதவர்கள்தாம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் செய்கைகளை அறியக் கஷ்டப்படுவார்கள். வியக்தப்பட்டிருக்கிற மனித சரீரத்திலும், அவ்யக்தத்தைப் போலவே அவருடைய உண்மையை அறிதல் கஷ்டந் தானே. அவ்விதமும் இவ்விதமும் இருக்கின்றவர் ஈசுவரன்தானே.

7-ம் அதிகாரம்.

சிராத்தம்.

1. "சிராத்தம் செய்வதேன்? அதன் பிரயோஜனம் யாது?" என்ற கேள்விகளை ஹிந்து வாலிபர்கள் அடிக்கடி கேட்கின்றார்கள். அவர்களுக்குச் சமாதானம் ஹிந்துமததூஷணையின் பரிகாரத்தைப்பற்றிய இப் புஸ்தகத்தில் எழுதுவது பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.

2. மரணத்தின்மேல் கண்ணுக்குப் புலப்படாத லோகங்களுக்குப்போகிறவர்களுக்கு உதவிபுரிதல்என்ற வழக்கம் எங்கும் இருக்கின்றது என்பதை நாமும் முதல் முதலில் அறிதல் நலம். பிராசீன நாகரிகங்கள் அழிந்துபோய் அவைகளின் சின்னங்களாக மீதமாகி உலகத்தில் தங்கியிருக்கின்ற அந்த நாகரிகங்களின் ஏகதேசத்தையுடையவர்களாய் இப்போது காணப்படுகின்ற அநாகரிகர்களான வனவாசிகள் (Savages) கூட இந்தக் கடமையை மறந்தார்களில்லை. இறந்தவர்களின் பிரேதங்களுடன் தங்கள் அறிவின்மைக்கு ஏற்ப விலையுயர்ந்த சாமான்களையும் ஆயுதங்களையும் சேர்த்துப் புதைத்து வந்தார்கள். சிற்சில சமயங்களில் இறந்தவர்களின் பிரியமான குதிரை, நாய் முதலியவைகளைக் கொன்று, அவர்கள் இனிப் போகும் லோகத்தில் உபயோகமாகுமென்று நினைத்து அவர்கள் பிரேதத்துடன் புதைப்பார்கள். நாகரிகமுள்ள எல்லா ஜாதியாரும் அறிவுள்ள மாதிரியாகவும் அதிக பிரயோஜனகரமாகவுமுள்ள உரித்தான கிரியைகளையும் ஸ்துதிகளையும் மந்திரங்களுடனே செய்வார்கள். மந்திரங்களென்பது

சக்தியுள்ள சொற்கள். மந்திரம் என்பதற்கு உச்சரிப்பவனை ரக்ஷிப்பது என்பது பொருள்.

3. ஜொராஸ்துஷ்டிராவின் மார்க்கத்தினர்கள் இறந்தவனுக்குப் பலனுள்ள ஆராதனைகளை எப்போதும் செய்துவருகிறார்கள். ஆனால், உணவு உடைகள் முன்னிருந்த உத்தேசத்தை விட்டு விலக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இறந்தவர்களின் பிரயோஜனத்தை உத்தேசித்து இருக்கிறவர்களுக்கு இவ்வுணவு உடை முதலியவைகளைத் தானம் செய்யவேண்டும். இறந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கிறதென்றால் பிரயோஜனமில்லை. முடியவும் முடியாது. இறந்தவர்களின்மீது உள்ள பிரியத்தால் ஞாபகச்சின்னமாக அவர்களை உத்தேசித்து உயிருடன் இருக்கின்றவர்களுக்குத்தான் உணவு உடை முதலிய எல்லாத்திரவியங்களையும் தானமாகக்கொடுக்கிறது முன்னுள் வழக்கம். அப்படிக் கொடுக்கிறதினால் தானம் பெற்றவர்கள் நன்றி பாராட்டுவார்கள். அவர்கள் மனம் குளிர்ந்து பாராட்டும் நன்றியுள்ள எண்ணங்களும், நல்மான மற்றச் சிந்தனைகளும் இறந்தவர்களுக்கு மறு

உலகத்தில் சாந்தத்தையும் சுகிருதத்தையும் உண்டு பண்ணும்.

4. பௌத்தர்களுக்குள் இறந்துபோகிறவர்களுக்கு நேரான பிரயோஜனத்தை உண்டுபண்ணக்கூடிய கிரியைகளைச்செய்துவருகிறார்கள். சமீபகாலத்தில் ஜப்பான் தேசத்தில் பௌத்தர்களின் ஷின்டோ வகுப்பினர்களுக்குள் இப்போது சமீபத்தில் நடந்த யுத்தத்தில் மரணமானவர்களையுத்தேசித்து ஆராதனைகள் நடந்தன. கடற் சண்டையின் யுத்தவீரரான அட்மிரல் டோகோ என்பார் இறந்தவர்களை நோக்கி அன்புடனேயும், நன்றி அறிவுடனேயும் உருக்கமாகச் சில வார்த்தைகள் வசனித்தார். அன்பும் ஆதரவுமான இந்தச் சிந்தனைகளின் அலைகள் மறு உலகத்தில், இறந்தவர்களைச் சுற்றிலும் மோதி அவர்களுக்குச் சுகிருதத்தை உண்டுபண்ணும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

5. பிடிவாதமான சில புராடஸ்டண்டுகள் நீங்கலாக ஏனைய கிறிஸ்துவர்களுக்குள்ளும் இறந்தவர்களுக்கு ஆதரவான ஆராதனைகள் நடைபெறுகின்றன. கிறிஸ்து

மதத்தின் பிராசின சாகைகளான கிரீக்சர்ச்சு, ரோமன் காதலிக்சர்ச்சு இவைகளைச் சார்ந்தவர்கள் சிராத்தக் கிரியைகளைப்போலவே அவைகளின் தத்துவத்தை அனுசரித்தே இறந்தவர்களுக்கென்று ஆராதனை கிரமமாய்ச் செய்துவருகிறார்கள். சக்தியுள்ள வார்த்தைகள் அதாவது மந்திரங்களும், சக்தியுள்ள அங்கந்யாசங்களும், கரந்யாசங்களும் உபயோகப்பட்டுவருகின்றன. ரொட்டி, ஜலம், ஒயின் (wine) இவைகள் அக்கிரியைகளில் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. ஆங்கிலர்களுக்குள் மேலான சர்ச்சு வகுப்பினர்கள் (High church party), இந்தப் புராதன உயர்வான உபயோகமுள்ள வழக்கத்தை அனுசரித்தே, இறந்தவர்களின் க்ஷேமத்திற்காக, பிரார்த்தனைகள் செய்து வருகிறார்கள். கீழான சர்ச்சு வகுப்பினர்கள் (Low church party) இது முதலான கிரியைகளை உபயோகமற்றவைகள் என்றும், அறிவீனமானசெய்கைகள் என்றும் மதித்து விட்டுவிட்டார்கள். இராஜாங்கத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சர்ச்சினின்று (The established church) புறம்பாக இருக்

கின்ற கிறிஸ்துவர்களின் ஒரு வகுப்பாரும் (Non-conformists), இவ்விதமான அபிப்பிராயமுள்ளவர்கள்தாம். இந்திரியகோசர மில்லாத இவ்விஷயங்களைப்பற்றிய வபிப்பிராயம் தப்பானது; அறிவின்மையால் ஏற்பட்டது. இவ்விதத் தப்பான அபிப்பிராயமும், இப்போது வர வரக் குறைந்துகொண்டே வருகின்றது.

6. மற்றமதங்களில் அரைகுறையாக அநுஷ்டானத்தில் இருக்கின்ற ஆராதனைகள், ஹிந்துமதத்தில், ஒழுங்காகவும், யுக்திக்கு ஒற்றுமையாகவும், நேர்மையாகவும், பூர்ணமாகவும் முன்னாட்களிற்போல இந்நாட்களிலும் இடையறாது படிப்படியாகச் சிராத்தங்கள் ரூபமாக நடத்தப்பட்டுவருகின்றன. மற்ற மதஸ்தர்களைப்போலவே, இக்காலத்தில் ஹிந்துக்களில் பெரும்பான்மையார் சிராத்தங்கள், ஆராதனைகள் இவைகளுக்கு ஆதாரமான உண்மைகளையும், தத்துவங்களையும் அறிந்துகொண்டார் இல்லை. புத்திசாலியான பாலர்கள் இவைகளைப்பற்றிக் கேள்விகள் கேட்கும் காலத்தில், வயதில் மூத்தவர்கள் தங்களுக்கே தெரியா

மையால் சமாதானம்சொல்ல முடியவில்லை; இதனால் பாலர்களுக்கு, இவைகளைப்பற்றிய நம்பிக்கை குன்றிச் சிரத்தைக்குறை யேற்படுகிறது. மரணத்திற்குப் பிற் பட்ட நிலைமைகளைப்பற்றி நாம் தெரிந்துகொண்டால், சிராத்தத்தின் உண்மையையும், அதன் பிரயோஜனத் தையும் அறிவோம்.

7. "மனிதன் மரணமடைகிறான்," என்றால்—அன்னத்தால் ஆய அன்னமய கோசமான ஸ்தூல சரீரத்தைவிட்டு வெளியேறுகின்றான். பாக்கியிருக்கின்ற நான்குகோசங்களையும் வைத்துக்கொண்டு வெளியேறுகிறான். அப்போது அவனுடைய வெளிக்கவசம் பிராணமய கோசம். அது பிராணகலைகளால் ஆனது. இப் பிராணகலைகள், சூக்ஷ்மமான ஆகாசதிரவியங்களை அவலம்பித்து நிகழ்கின்றன. அதனால் ஆங்கிலநூல்களில், இது ஆகாசதிரவியம் அமைந்தகோசம் (Etheric body) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக்கோசத்தில் அதிககாலம் மனிதன் தங்குகின்றானில்லை. இதுவும் பிரகிருதிசம்பந்தமான லோகத்தைச் சார்ந்தது. முன்

னிருந்த இடத்தைச்சுற்றியே இந்தக்கோசம் சஞ்சரிப்பதாகும். அதனால் அவனை வெளியேற வொட்டாமல் சிறையிலுள்ள கைதியாக நடத்தும்; ஸ்தூல தேகத்தை, ஹிந்துக்களில் நடைபெறுகின்ற நல்லவழக்கப்படி, தகனஞ்செய்வித்தால் பிராணமயகோசத்தின் கட்டுப்பிரிந்துவிடுகிறது. இறக்கிறவன், பிடிவாதமாக அக்கட்டுக்குலையாமல் இருக்கவேண்டுமென்று தீவிரமாக விரும்பினால் ஒழிய, இது நேரிடும். தகனமில்லாமல் ஸ்தூல சரீரத்தைப் புதைத்தால் ஸ்தூலசரீரம் சிதைந்து சிதறும்வழியே, இந்தப் பிராணமய கோசத்தின் கட்டும் மெள்ள மெள்ளத் தாமதமாய்ப் பிரிந்து சிதைந்து சிதறும். பிராணமயகோசம் சிதைந்துபோனபிறகு, மனிதனுக்கு அதன்மேல் மனோமயகோசம் வெளிக்கவசமாக ஏற்படுகிறது. மனோமயகோசம், சிந்தனைகள், ஆசாபாசங்கள், காமங்கள், வாசனைகள் அமையப்பெற்றிருக்கிற தொகுதி. இவ்வித சூக்ஷ்ம திரவியங்களால் ஆன இந்தக் கோசமானது இறந்தபின், வேறுவிதமாக மாறி, இவைகளுக்குள் தடித்த ஸ்தூலமான திரவியங்கள் ஒன்று சேர்ந்து வெளிக்கவசமாக அமைகின்றன.

இதற்குக் காமரூபசரீரம் என்று பெயர். இந்தக் காம ரூபசரீரம் இருக்கிறவரையில், மனிதனுக்கு "பிரேதம்" என்று பெயர்; மரணமடைந்தவன் பிரேதலோக வாஸி. அந்த லோகத்தில் பூதப் பிரேத பிசாசங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் காமரூபசரீரம் சிதைந்தபின், மனோமயகோசத்தின் சூக்ஷ்மமான பாகங்கள் வெளிக் கவசமாக அமைகின்றன. மனிதன் பிதிராக ஆகிறான். பிதிர்க்கள் வசிக்கின்ற பிதுர்லோக வாஸியாக ஆகிறான். சில காலத்திற்குப் பிறகு, இந்தக் கவசமும் சிதைந்து போகிறது. மனோமய கோசத்தின் மஹா சூக்ஷ்மமான பாகங்கள் மாத்திரம் மிகுந்திருக்கின்றன. அப்போது மனிதன் சுவர்க்கலோகவாஸியாக ஆகிறான். அதுவோ பிரகாசமுள்ள ஸ்தானம்; அதில் தேவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த லோகத்தை மனிதன் அடைந்துவிட்டால், அவனுக்குச் சிராத்தத்தினால் பிரயோஜனம் இல்லை; அது வரையில் உண்டு.

8-ம் அதிகாரம்.

சிராத்தம்.

(முன் தொடர்சி.)

1. ஸ்தூலமான அன்னமய கோசத்தை மனிதன் விட்டுவிட்டு வெளியேறினபிற்பாடு, அதாவது மரணத்திற்குப்பிறகு, அந்த அன்னமயகோசத்தை ஜலத்தால் கழுவிக் குளிப்பாட்டி, வஸ்திரத்தால் மூடி மயானத்திற்குத் தூக்கிக்கொண்டு போகின்றார்கள். கொண்டு போகும்போது, “ராம ராம, சீதாராம, மஹாதேவ, நாராயண, கோவிந்த” என்ற நாமங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு போகிறார்கள். அந்த நாமோச்சாரணத்தால் அப்பிணத்தைச் சுற்றியும் ரக்ஷணையான நல்ல ஸ்வரத்தை உண்டுபண்ணுகின்றார்கள். மயான கட்டத்தில், இறந்த மனிதனைப் “பிராசீனமான பழைய மார்க்கத்திலே போ என்றும், உபயோகமற்றுப்பான நீ நீத்த ஸ்தூல சரீரத்தின் அருகில் தங்காமல் போவென்

றும்,"சொல்லும் அர்த்தமுள்ள மந்திரங்கள் பூர்வமாகக் கிரியைகள் செய்யப்பெறுகின்றன. இம்மந்திரங்களின் சுவரத்தால் ஆகாசத்தில் சாந்தமும் இரக்ஷணகாரமுமான சாதகங்கள் உண்டாகின்றன; அவைகளால், பிராணமய கோசத்தின் பற்றுவிட்டு அவிழ்கிறது; அக்கோசம் அவனேவிட்டு நீங்குகிறது;பின்பு அவன் மனேமயகோசத்துடனே இருக்கிறன். அவன் பரிசுத்தமாக வேண்டிய ஸம்ஸ்காரத்தைப் பெற ஆயத்தமாகிறன். அவன் பிரேத லோகத்தில் பிரேதமாக இருக்கிறன். அவன் பூமியில் நல்ல காலம் கழிக்காமல் இருந்திருப்பானுகில் இந்தப் பிரேத லோகத்தில் அதிக சங்கடத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் உள்ளாவான்.சிராத்தகர்மங்கள் (ஏகோதிஷ்ட சிராத்தம் முதலியன), அவன் இந்த லோகத்தில் நடைபெறுகின்ற காலத்தில் அவனுக்கு அனுகூலம் உண்டாகும்படியாக நடத்தப்படுகின்றன. (1) மனேமய கோச திரவியங்களில், ஸ்தூலமாகவும் சூக்ஷ்மமாகவுமுள்ள திரவியங்கள் பிரிந்து வேறுபட்டு, வெவ்வேறுன கவசங்களாக வரிசையாய் அமைகின்றன. ஸ்தூல திரவியங்கள் வெளிக் கவசமாகவும், சூக்ஷ்ம

திரவியங்கள் உட்கவசமாகவும் ஏற்படுகின்றன. இதனுல் வெளிக்கவசம் லகுவாயும் சீக்கிரமாயும் அவனைவிட்டுப் பிரியும்படியாக நேர்கின்றது. (2) அந்த வெளிக்கவசம் பிரியும் விஷயத்தில் இந்தச் சிராத்த கர்மங்கள் அதிக சர்தகமுள்ளவைகள். "அவைகள் சுத்தமாகட்டும்" என்பதுதான் மந்திரங்களின் பிரார்த்தனை. நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் சூக்ஷ்மமான ஆகாச திரவியத்தில், இம் மந்திரங்களின் ஸ்வரத்தினுல் சூக்ஷ்ம அலைகள் உண் டாகிப் பிரேத சரீரத்தைத் தாக்கி அதன்கண்ணுள்ள ஸ்தூலமான திரவியங்களை அலசி ஒதுக்கிப் பிரேத ஸ்வரூபத்தைச் சிதையும்படி செய்கின்றன. மந்திரத் தினுல் சக்தி உண்டுபண்ணப்பெற்ற ஜலம் பிரேதத்தின் மேல் விடப்படுகிறது; அந்த ஜலமும் பிரேத ரூபம் உலைந்து சிதைந்து போகும் முறையில் அனுகூலமாக இருக்கிறது. இறந்தவன் உறவினர்களின் மத்தியில் பிரேதம் கொண்டுவரப்படுகிறது; அவர்கள் அவனுக்கு உதவி செய்ய விரும்புகிறுர்கள்; வேண்டிய உதவியும் செய்கிறுர்கள்; அவர்களின் அன்பும் ஆதரவும் நிறைந்த

எண்ணங்கள் அந்தப் பிரேதரூபம் சிதைந்துபோகும் விஷயதில் அனுகூலமாகவும் இருக்கின்றன.

2. இக் கிருத்தியங்கள் (மாஸிகாதிகள்) ஒரு வருஷகாலம் வரையில் செய்யப்படுகின்றன; சபிண்டீ கரணத்துடன் முடிவு பெறுகின்றன. அக்கிரியையின் மூலமாகப் பிரேத லோகம்விட்டு அவன் பிதிர்லோகம் சேருகிறான் என்பதைக் குறிக்கும்பொருட்டு வாசனைத் திரவியங்கள்போட்ட பாண்டங்களில், மந்திர பூர்வமாக ஜலம் விடப்படுகிறது. மனோமய கோசத்தை அவலம் பித்திருக்கின்ற புருஷன் பரிசுத்தம் செய்யப் பெற்று, சூக்ஷ்மமான திரவியங்களால் அமைந்த பிரகாசமுள்ள பிதிர்லோகத்தில் வசிக்கும்படியான யோக்கியதையுள்ள வனாகிறான். உற்றாரும் உறவினர்களும் இந்த லோகத்தி லிருக்கின்ற புருஷனுக்கு உதவி புரியக்கூடும். ஸ்வர்க்க லோகத்திற்கு அனர்ஹமான திரவியங்கள் இவனைவிட் டுப் பிரிந்து விலகும்வரை இத்தகைய உதவி பிரயோஜன மாக இருக்கும்.

3. பிராஹ்மண போஜன மூலமாகவும், தானங்கள் மூலமாகவும் உதவி செய்யப்படுகின்றது. சாப்பிடுகிற பிராமணனும், தானம் வாங்குகிற பிராமணனும் படித்தவனாக இருக்கவேண்டும் என்பது முக்கியமான விஷயம். இறந்ததன்மேல் ஜீவன் கதி இன்னவிதமாக நடைபெறுகிறதென்று தெரிந்திருக்கிற பிராஹ்மணனுக்குச் செய்யும் தானத்தால் பிரயோஜனம் உண்டு; அவனுடைய எண்ணங்களும், சிந்தனைகளும் இறந்தவனை நோக்கிச் செல்லும். இதை அறியாத மூடனுக்குத் தானம் முதலியவைகள் செய்தல் அவ்வளவு பலன் உள்ளதன்று. வேதம் தர்மசாஸ்திரம் புராணம் பாஷியங்கள் வியாகரணம் இவைகளில் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களும், சாஸ்திர முறைப்படி நடக்கின்றவர்களும், மோக்ஷசாஸ்திர முறையில் பயின்றவர்களும், சத்தியவான்களும், யோகிகளுமான இவர்களை மாத்திரம் இத்தன்மையான் சிராத்தங்களுக்கு வரிக்கவேண்டுமென்று மஹாபாரதத்தில் உபதேசமிருக்கின்றது. "அறிவுள்ள சிராத்த கர்த்தாவானவன் சிராத்தத்திற்கு வரிக்கப்பட்டவர்களைப்பரீக்ஷிக்கவும் வேண்டும்" (அநுசாஸநபர்வம்).

4. சிராத்தங்களுக்கு ஆதாரமான உண்மைகள் இவையாம். தத்துவ ஞானிகள் இவைகளை நன்றாய் அறிவார்கள். சரியென்றே அங்கீகரிப்பார்கள். இவ்வுலகத்தில் இருக்கின்றவர்கள் மறு உலகத்திற்குப் போகிறவர்களைக் குறித்து இவ்விதமாக உதவி புரிந்து, சுவர்க்க லோகத்திற்குப் போதலை த்வரிதப்படுத்தல் கூடும்.

5. மேலும், இவ்வுலகத்தில் இருக்கும் காலத்தில், தாங்கள் இறந்தபின், இவ்விதமான சிராத்தக் கிரியைகள் மூலமாக உதவி செய்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு, பின் தங்கியிருக்கின்றவர்கள் இவ்வித உதவிசெய்யாமற் போனால், இறந்தவர்கள் அதிகமாக வருந்துவார்கள். மிகக் கிலேசிப்பார்கள். அதனால் இவ்விஷயம் மறக்கத் தக்கதன்று. நாம் எண்ணும் எண்ணங்களையும், சிந்திக்கும் சிந்தனைகளையும், இறந்து மறு உலகத்தில் இருக்கின்ற நமக்கு வேண்டிய சினேகிதர்களும் பந்துக்களும் நன்றாய் அறிவார்கள்; நன்றாய் உணருவார்கள். அவ்வெண்ணங்கள் நலமுள்ளனவாயி

ருப்பின் ஸாதகத்தையும், தீயனவாயிருப்பின் பாதகத்தையும் அவர்களுக்கு உண்டுபண்ணக்கூடும். ஆகவே, நம்முடைய உதவியை இறந்தவர்களின்பொருட்டுச் செய்யக்கடவோம். அவர்களும், பிரேதலோகம் தாண்டினபின், நமக்கு அன்பும் ஆதரவும் உள்ள உதவியைச் செய்வார்கள்.

9-ம் அதிகாரம்.

ஹிந்துமதம்—சாஸ்திரத்திற்கும், யுக்திக்கும் ஒற்றுமையானது.

---

1. மதத்திற்கும் சாஸ்திரத்திற்கும், 16-ம் நூற்றூண்டுமுதல், ஐரோப்பாகண்டத்தில் பலமான போராட்டம் நடந்துகொண்டு வருகின்றது. சமீபகாலம் வரை மதக்கொள்கைக்கு வரவரச் செல்வாக்குக் குறைந்துகொண்டு வந்தது. பிரஹ்மஞானதர்சநம் (Theosophy) தலைப்பட்டு உண்மைகளை வெளியிடவே, சாஸ்திரக்

ஞர்கள் கண் திறந்தார்கள். அதனால், நூதன நூதன மான பல தத்துவங்களைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டு மென்ற ஆவா அறிஞர்களுக்குள் உண்டாகிக்கொண்டு வருகிறது. மேல் நாட்டில் நடைபெறுகிற கிறிஸ்து மதம் பிரகிருதத்தில் தத்துவஞானிகளை முற்றும் தவிர்த்துவிட்டது. அவர்களை மதத்திற்குப் புறம்பாகத் தள்ளிவிட்டது. புஸ்தகங்களையும், பொதுஜனக்கூட்டத் தாருடைய அபிப்பிராயங்களையும் மாத்திரம் ஆதரவா கப்பெற்று இப்போது நடைபெறுகின்றது. அதனால் அம்மதம் பிரத்தியக்ஷ பிரமாணங்களின் ஆராய்ச்சியால் ஏற்பட்டுள்ள புலனறிவு சாஸ்திரத்தின் முன்னே நிற்க இயலாமலும், அதன் ஆக்ஷேபங்களுக்குச் சமாதானம் சொல்ல அசக்தமாகவும் இருக்கிறது. கிறிஸ்துமதத்தின் உண்மைகளை உணர்ந்த தத்துவ ஞானிகளைச் சாதாரண கிறிஸ்து மூடஜனங்கள் பகைத்தார்கள்; தவிரவும், சாஸ்திரப் பயிற்சியுள்ள மூர்ஸ் (Moors) ஜாதியார்களை வெறுத்தார்கள். இவ்விரண்டு காரணங்களால், கிறிஸ்துமதம் அறிவின் ஆதாரத்தின் மேல் நிற்காமல், சாதாரண ஜனங்களுடைய மூட நம்பிக்கையை ஆதார

மாகக் கொண்டது. ஞான வெளிச்சத்தைக் கண்டு மறைந்தது. இக்காரணம் பற்றி அறிஞர்கள் கிறிஸ்து மதத்தில் நம்பிக்கையை விட்டார்கள். கிறிஸ்துமதம் செல்வாக்காயுள்ள காலத்தில், அம்மதத்தின் சித்தாந்தங்களில் அபிப்பிராய பேதத்திற்காக மனிதர்களைச் சிறைச்சாலையி லடைக்கிறதும், கிட்டிபோட்டு ஹிம்ஸிக்கிறதும், நெருப்பில் போட்டுத் தபிப்பிக்கிறதுமாக இன்னும் பலவிதக்கொடுமைகளை அம்மதத்தின் துரபிமானமுள்ளவர்கள் செய்து வந்தார்கள். இக்கொடுமைகளின் ஞாபகம் இன்னும் சாஸ்திரக்ஞர்களின் மனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறபடியால், யாதேனும் ஒரு நூதனமான விஷயம், சாஸ்திர ஆராய்ச்சியினால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு, அது கிறிஸ்துமதப் பாதிரிமார்களின் கொள்கைகளுக்கு விருத்தமாக இருக்குமாகில், அப்புது விஷயத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு, கிறிஸ்துமதக்கொள்கைகளின் அறிவின்மையைத் தூற்றிச் சின்னபின்னப் படுத்தும் விஷயத்தில் சாஸ்திரக்ஞர்கள் அத்வர்யூவாக இருக்கின்றார்கள். அத்தகைய கொள்கைகள் அநேகம்.

சாஸ்திரிகளின் வாதக்குண்டுகளால் சிதறிச் சிதைந்து போயின. சிற்சில முன்னைய ஸ்வரூப முற்றும் மாற்றப் பெற்று, ஞான தத்துவங்களாக மாறியிருக்கின்றன; புஸ்தகங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டிருந்த மதிமயக்கம் நீங்கிக்கொண்டுவருகிறது. ஞானிகளின் அந்தரநுபவ சித்தாந்தங்களுக்குக்கௌரவமும் மரியாதையும் ஏற்பட்டுக்கொண்டுவருகிறது. முன் நடைபெற்றுவந்த குறுகிய அபிப்பிராயம் போய், அகண்டஞானமும் விரிந்த அபிப்பிராயமும் மேல்நாட்டில் இப்போதுதான் உண்டாகிக்கொண்டு வருகிறது.

2. விக்ஞானப் பயிற்சி அபிவிருத்தியடைந்து ஜயம்பெற்று இருக்கின்ற இக்காலத்தில், உலகத்தில் உள்ள எல்லா மதங்களும் ஆராய்ச்சி செய்யப்பெற்று, எம்மாத்திரம் அவைகள் அறிஞர்களால் அனுஷ்டிக்கத் தக்கவை என்றும், உலகத்தில் இனி நடைபெறத் தக்கவை என்றும், அதிக நாகரிகம் பெற்றவும் சாஸ்திர அபிக்ஞர்கள் அதிகமாகிக்கொண்டும் வருகின்றவுமான ஜாதியார்களுக்குள் எம்மட்டில் இம்மதங்கள் முன்

னின்று ஜனங்களை ஞானமுறையில் நடத்தக்கூடுமென்றும் பலவிதமான கேள்விகள் பிறக்கின்றன. கிறிஸ்து மதமானது மேல்நாட்டில் இவ்வாராய்ச்சி என்ற அக்கினியில் பிரவேசித்துப் புனிதமாகவேண்டும். கீழ்நாடுகளில் ஹிந்துமதம் பௌத்தமதம் மகம்மதிய மதம் இவைகள் இத்தன்மையான பரீக்ஷையான அக்கினியில் பிரவேசம் செய்து தேறிவரவேண்டும். மத சம்பந்தமான தத்துவங்கள் எப்போதும் அழியமாட்டா. ஆனால் மதங்கள் அழியும். முன்னும் அழிந்திருக்கின்றன. இனியும் அவைகள் அழியும். மாறிக்கொண்டிருக்கும். காலதேச வர்த்தமானங்களுக்குத் தக்கவாறு தன்னை மாற்றிக்கொள்ளாமல் ஒரேபிடிவாதமாகநின்று கொஞ்சமேனும் இளகாமல் இருக்கும் மதம் அழியும்; அதனால் அதன் உயிர்ப்பாகம் நீங்கிவிட்டதெனத் தெரியவரும். உயிருள்ள சரீரம் இடத்தை நோக்கித் தன்னை மாற்றிக் கொள்ளுமல்லவா? மாற்றம் இயலாமற்போனால், மரண தர்மம் வந்துவிட்டதென நினைக்கவேண்டும். அதனால், ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் இந்தக் கேள்வி ஏற்பட்டு

இருக்கிறது. அதற்குச் சமாதானம் சொல்லுவதினால், இன்னமதம் வருங்காலத்தில் நடைபெறும், இன்னமதம் நடைபெறாது என்று தீர்மானிக்கலாம். கேள்வி இதுவாம்:—இக்காலத்திய கதியையும் தர்மத்தையும் தைரியமாக எதிர்த்து, அதை மேற்கொண்டு, தன்வசமாக்கி, அதை நல்வழிப்படுத்தி ஸ்வரூபப்படுத்தும் சக்தி தன்னிடம் இருக்கிறதா? இன்றேல், அஸிரியா, எகிப்த்து, கிரீக் தேசங்களில் வழங்கின, பெரிய மதங்கள்போன்று இம்மதங்களும் அழிந்துபோய், அவைகளின் சின்னங்கள்மாத்திரம் இருக்கின்றமைபோல, இப்போதிய மதங்களின் கதி ஏற்படுமா? கிறிஸ்துமதம் காலதேசத்திற்குத்தக்கவாறு, தன்னை மாற்றிக்கொண்டு உயிருள்ள மதமாக அமைந்து இனி நடைபெறுமா? என்ற வினாவைப்பற்றி இப்போது நான் கவனிக்கவில்லை. அதைப்பற்றி நான் கவலை கொள்ளவுமில்லை. இப்போது 50, வருஷங்களாக அதிக சீக்கிரமாக அநேக மாறுதலை அம்மதம் பெற்றிருக்கின்றது; ரக்தப் பிரவாகத்தினாலும், நெருப்பினாலும், 1500 வருஷங்களாக நடைபெற்று வந்த அக்கிறிஸ்துமதம் அக்கொடுமைகளை முற்றும்

மறந்து மாறி, முன்போல இல்லாமல், இனிமேல் நல்ல சுபாவம் பெற்று நடைபெறலாமே என்று தோன்றுகிறது. ஆனால், என் கவலை எல்லாம் ஹிந்துமதத்தைப் பற்றியதாம். ஹிந்துமதம் இக்காலத்திற்குத் தக்கபடி தன்னைச்சீர்படுத்திக்கொள்ளுமா? ஆயிரக் கணக்கான, ஏன் அப்படிக் குறைப்பானேன்? பதினாயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக இருந்தமைபோல, இனிமேலும், அஃது இந்தியர்களின் தர்மமுறை நீதிமுறையை நடப்பித்துக் கொண்டுசெலுத்தும் சக்தியுடைத்தானதா? இப்போது புதியதான சுபாவத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற இந்தியருக்கு, அதாவது மேல்நாட்டுக் கல்விப்பயிற்சியைப் பெற்று, அதனால், படபட என்று துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தியருக்கு, ஞானிகள் தபஸ்விகள், துறவிகள், தீரர்கள், போர்வீரர்கள், ஜனோபகாரிகள் இவர்களால் பூர்வகாலத்தில் மேன்மையும் மஹிமையும் பெற்ற ஹிந்துமதம் இனிமேலும் அவ்வுயர்நலம் உண்டாகும்படியாகச்செய்ய இயலுமா? ஹிந்துமதம் இதைச் செய்தல் கூடும் என்றும், இந்திரியன் மனத்தை நல்

வழிப்படுத்தும் என்றும், அவர்களின் ஹிருதயத்தை ஆளும் என்றும், இந்தியரின் மனச்சக்தியை அபிவிருத்தி செய்யும் என்றும், காமக்குரோதாதிகளைத் தவிர்த்துத் தீரத்தன்மையை உண்டுபண்ணுவிக்கும் என்றும் எனக்குப் பூர்ண நம்பிக்கை உண்டு. அறிவை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கின்ற ஹிந்துமதத்திற்கு அறிவின் பயற்சியினுல், எது வந்துவிடுமோ என்ற பயம் வேண்டாம். ஞானபாகத்திலே ஹிந்துமதம் ஆழ்ந்ததாகவிருக்கின்றமையால், என்ன ஞானபாவம் எவ்வளவு ஆழமாக உண்டாயினும், அதற்கு ஏற்ப, ஞானம் அதன் கண் அதிக கம்பீரமாகவே தோன்றுவதாகும். அறிவின் அபிவிருத்தியினுலும், ஞானத்தின் செல்வாக்கு அதிகப்படுகிறதினுலும் அம்மதத்திற்கு எவ்விதத்தினும் பயமே இல்லை. அம்மதம் இன்னும் நீடித்து இருக்குமென்பதைப்பற்றி நன்னம்பிக்கை மேலும் மேலும் அதிகமாகிக்கொண்டே வருகின்றது. இப்படி நாம் சொல்லுவதற்கு அதன் பூர்வ உபதேசங்களில் ஆதாரம் உண்டா என்று பார்ப்போம்.

3. ஸ்தூல சூக்ஷ்மலோகங்கள் உள்பட பலவாறுன பிரபஞ்சத்தின் உண்மைகளை அறிந்த தத்துவ ஞானிகளான ரிஷிகளால் ஹிந்துமதம் ஏற்படுத்தப்பெற்றது. ஸ்தூலமான பூமிகள் என்ன, அவைகளுக்கப்பால் உள்ள சூக்ஷ்மமான பூமிகள் என்ன, சப்தலோகங்கள் என்ன, அவைகளின்கண் வசிக்கின்றவர்கள் என்ன, இவைகளெல்லாம் அனுபவசித்தமாகப் பூர்ணம்பெற்ற அந்த ரிஷிகளுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகத்தெரிந்தவைகள். சூக்ஷ்மதிருஷ்டியினுல் தன்னுடைய சூக்ஷ்மசரீரத்தை உபாதியாகவைத்துக்கொண்டு இப்போது ஆராய்ச்சி செய்கிறவன் எவ்வண்ணம் விவரிப்பானே, அவ்வண்ணமாக அந்த மஹாபுருஷர்களான ரிஷிகள் தங்கள் அனுபவங்களை விவரித்திருக்கின்றுர்கள். அதனுல், மற்றவர்கள்போல் அதாவது குறைவானபடி ஞான விகாசம்பெற்ற ஏனையர்கள்போல, அவர்கள் வார்த்தைகளில் தவறுரர். அவர்கள் வார்த்தைகள் உண்மையாகவே இருக்கும். பூமி உண்டாகிப் பத்துலக்ஷக்கணக்கான வருஷகாலம் கழிந்தனவென்றும், அதன்மேல்

மனிதர் உண்டாகி ஏராளமான காலம் ஆகிவிட்டது என்றும், பூமி சாஸ்திரம் (Geology) சித்தாந்தப்படுத்துகிறது இது ஹிந்துமத சித்தாந்தத்தைக் கொஞ்சமேனும் அசைக்கமுடியாது. பூமி உண்டாகி 6000 வருஷங்கள் தான் ஆயின என்று கிறிஸ்து பாதிரிமார் சொல்லுகிற உபதேசத்திற்கு நேர் விரோதமாகவும், உண்மையாகவும், ஹிந்துமதமானது உபதேசிக்கிறது. பத்து லக்ஷக்கணக்கான 4 - யுகங்கள் என்ன, 4320,000000 வருஷங்கள் அடங்கிய கல்பங்கள் என்ன, பிர்மசிருஷ்டி காலமான 311,040,000,000,000 வருஷங்கள் என்ன, இத்தன்மையான நீடித்த தீர்க்ககால கதியைச் சொல்லுகிறது. இத்தன்மையான சித்தாந்தம் இருக்கின்றதினால், புதிதாக மேல்நாட்டார் கண்டுபிடித்ததாகச் சொல்லும் விஷயங்களால் ஹிந்துமதத்திற்கு எவ்வித சலனமும் ஏற்படாது. லார்டு கேல்வின் என்ற மேல்நாட்டு சாஸ்திரியார்—சூரியன் இன்னும் பத்துக்கோடிவருஷங்களுக்குத்தான் இருக்கும் என்றார். ஹிந்துமத சித்தாந்தப்படி சூரியன் பிரஹ்மாவின் ஒரு பகல்காலம் வரை இருக்கும் என்பதாம். இந்த அந்த மதத்தின் தத்துவ

ஞானம்பெற்ற ஜோதிஷ சாஸ்திரிகளால் நிர்ணயப்படுத்தியகாலம்; இதை மாற்ற ஹிந்துக்கள் சம்மதித்தார்களில்லை. இப்போது அதிக ஆராய்ச்சியின்மீது சூரியனின் ஜீவகாலம் முன் லார்டு கேல்வின் என்பார் கணித்த கால அளவை 10 மடங்கு பெருக்கினால் ஏற்படுங்காலம் என்கிறார்கள். அறிவில்லாத மூடர்கள் ஹிந்துமதத்தின் கால சித்தாந்தத்தை ஒருகாலத்தில் பரிகாசம் செய்தார்கள். அதுதான் சரியென்று இப்போது உறுதிப்படுத்தப்பெறுகிறது. உலகத்தில் அறிவு அதிகமாகப் பரிகாசம் செய்தவர்களை ஹிந்துமதம் எதிர்நோக்கித் தாக்குகின்றதுபோலும்.

10-ம் அதிகாரம்.

ஹிந்துமதம்—சாஸ்திரத்திற்கும் யுக்திக்கும் ஒற்றுமையானது.

(முன் தொடர்ச்சி.)

1. 19-ம் நூற்றாண்டின் கடைசியான காலத்திய மேல்நாட்டு சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தம் என்னவென்

ருல், ஆத்ம தத்துவ நூலானது (Psychology) பிராணி தர்ம சாஸ்திரத்தை (Physiology) ஆதாரமாக உடைத்து என்பதாம்; மேனாட்டு சாஸ்திர அபிக்ஞர் களின் அபிப்பிராயப்படி சிந்தனையும், பிராணனும், பிரகிருதி திரவியங்களின் ஒருவித அமைப்பின் காரிய மாம்; அதனால் பிராணன் இருத்தலானது அதற்குரிய பிரகிருதி திரவியங்களின் நிலைமையைப்பற்றியதாம். "பித் தாசயமானது, (Liver) பித்தநீரை எவ்விதம் உண்டுபண் ணுகின்றதோ அவ்விதமாக மூளையானது சிந்தனையை உண்டுபண்ணுகிறது" என்பது கார்ல் வோக்ட்டு (Karl Vogt) என்பாரின் கொள்கை. "பிராணனுக்கு ஒரு உற்பத்தி உண்டு என்று ஒப்புக்கொள்ளும் பிராணி தர்மசாஸ்திரி ஒவ்வொருவனும் பிரகிருதியின் அணுத் திரள்களினால் இயல்பாக ஏற்படுகிற ரசாயன சக்தி விசேஷந்தான் பிராணன் அல்லது உயிர் என்று அபிப் பிராயம் கொள்ளவேண்டும்" என்று வர்ச்சோ (Virchow) என்பார் சொல்லுகிறார். "பிராணனானது ஜீவித் திருக்கின்ற சரீரத்தின்கண்ணுள்ள எலும்பு, தோல் நிணம் முதலியவைகளின் காரியமுமன்று; பலவிதமான

கரணங்களின் கூட்டுத் தொழிலின் காரியமுமன்று; ஆனால் பிராணன், (Protoplasam) புரோடோபிளாஸம் என்று சொல்லப்படுகிற ஒரு திரவியத்தின் சம்பந்தத்தால் ஏற்பட்டுள்ளது; அந்தத் திரவியம் பிரகிருதி அணுக்களின்கண்ணுள்ள ரசாயன சக்தியின் காரியமாக உண்டாகிறது; அந்தத் திரவியம் (Nitrogen) நைட்ரோஜன் என்னும் ஆவியும் சுத்தக்கரியும் (Carbon) சேர்ந்துள்ள நெகிழ்ந்த பதார்த்தம்." இவ்விதம் ஹேக்கல்(Haeckel) என்பார் சொல்லுகிறார். பிராணன் உற்பத்தி முறையில் மூன்றுவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன என்பது வெளியாகிறது. (1) எலும்பு தோல் தசை நிணம் முதலியவைகளின் சேர்க்கையின் காரியம் உயிர் என்பார் ஒருவர். (2) கருவிகரணங்களின் கூட்டுறவும் அவைகளின் கூட்டுத் தொழிலும் உயிருக்குக்காரணம் என்பார் மற்றொருவர். (3) அவை இரண்டும் சரியல்ல. ஆனால், புரோடோ பிளாஸத்தினின்றுதான் பிராணன் உண்டாகிறது என்கிறார் ஹேக்கல் என்பார். சைதன்னியமாகின்ற ஆத்மாவினின்று

பிராணன் வெளிப்பட்டதென்றும்,சூக்ஷ்மமான லோகங்களுடன் மனிதன் சம்பந்திக்கிறான் என்றும், இவர்களில் ஒருவரும் சொன்னாரில்லை. அந் நினைப்பைச் சொப்பனத்திலும் நினைத்தார் இல்லை. இவ்விஷயத்தைப் பற்றி நீடித்தவாதம் செய்தபின், புக்கினர் (Buchner) என்பார் சொல்லுகிறதாவது—"நாம் பார்க்கவேண்டும் என்று நமக்குக் கண்கள் உண்டாகவில்லை. நாம் நடக்க வேண்டும் என்று நமக்குக் கால்கள் உண்டாகவில்லை. கண்கள் இருக்கின்றன, அதனால் பார்க்கிறோம்.கால்கள் இருக்கின்றன,அதனால் நாம் நடக்கிறோம்.கருவிகாரணம் உண்டாவதற்குக் காரணம் தொழில் அன்று. ஆனால், தொழிலுக்குக் கருவி கரணம் காரணம்" என்பதாம். மறுபடியும் சொல்லுகிறார்: "மூளையின் பல தொழில்களையும், கருவி கரணங்களின் பல தொழில்களையும் ஒருங்குசேர்த்துப்பொதுவாக 'மனம்' என்று பேரிட்டு வழங்குகின்றோம். அவைகளைவிடத் தனியாக மனம் என்று வேறு வஸ்து கிடையாது. சுவாசம் விடுதல் என்பது சுவாசாசயம் முதலிய காணங்களின் தொழில்களைக் குறிப்பிடும்சொல்; ஜீரணித்தல் என்பது ஜீரணம்

செய்யும் கருவிகரணங்களின் பல தொழிலைக் குறிக்கும் ஒரு பொதுச்சொல்; அம்மாதிரியாய் மனம் என்ற சொல்லும் வேறன்று." இவர் அபிப்பிராயத்தில் மூளை யானது மற்றக் கரணங்களைவிட மிக உயர்வானது, முக்கியமானது; பிரகிருதி திரவியங்களின் அமைப்புக் களின் மஹா உயர்வான அமைப்பு மூளை என்பதாம். மூளையை அவயவமாக உபயோகிக்கின்ற அவயவியான ஆத்மா என்ற பாவம் முற்றும் இவரால் தவிர்க்கப்படு கிறது. "சித்தம் என்றால் வெளியில் உண்டாகும் விஷயங் களினால், மூளையில் இருக்கிற ஒரு சிறு அறைக் (Cell) கும் மற்றொரு அறைக்கும் நேரிடும் ஒரு சலனத்தைத் தவிர வேறன்று. எண்ணம் அல்லது சங்கற்பம் மூளை யினால் உண்டுபண்ணப்படும் காரியம். மூளைத் திரவியத் தின் காரியம் அல்லது தொழில்தான் மனச்சங்கற்பம், அல்லது சிந்தனை." இத்தகைய அபிப்பிராயங்களை இனி அதிகமாகச் சொல்லுவானேன். 19-ம் நூற் றாண்டின் மேற்றிசையாரின் புலனறிவு சாஸ்திரத்தின் சித்தாந்தமாவது, "மனிதன் என்றால் ஸ்தூலசரீரமாம்.

அதன்கண் ஆத்மா ஒன்று உள்ளது என்று சொல்லு தல் அறிவின்மையாம்" என்பதாம்.

2. ஹிந்துமதத்தின் கொள்கைகளும் சித்தாந்தங் களும் பிரகிருதம் பிரஸ்தாபித்தவைகளுக்கு முற்றிலும் விரோதமாம். 'புலனறிவு சாஸ்திரங்களினால் ஏற்பட் டுள்ள விஷயங்களை ஒப்புக்கொண்டு ஹிந்துமதமானது வேறுவிதமான அபிப்பிராயத்தைச் சித்தாந்தப்படுத்து கிறது. ஹிந்துமதத்தின் கொள்கை இதுவாம். 'என்றும் உள்ள ஒரு சத்தியமான வஸ்து உளது. அது காலத்திற் கும் தேசத்திற்கும் உட்பட்டு விகசிக்கும் சமயத்தில் மிதுனமாக (இரட்டையாகவே) வெளிப்படுகிறது. சத், அசத் என்றும், ஸம்பூதம், அஸம்பூதம் என்றும், ஆத்மா, அநாத்மா என்றும், பிரத்தியக் ஆத்மா, மூலப்பிரகிருதி என்றும், ஈசுவரன், மாயை என்றும், உயிர், உடல் என்றும், புருஷன், பிரகிருதி என்றும், இவ்விதமாகத்தோ ன்றுகிறது. வியக்தமாகுங்காலத்தில் இவைகளில் ஒன்று இல்லாமல் மற்றொன்றுமாத்திரம் தனிமையாகத் தோன் றாது. இவை ஒவ்வொன்றும் இன்றியமையாத இரட்டை.'

அந்தர்முகமாகப் பார்க்கில் ஆத்மாவாம். பகிர்முகமாகப் பார்க்கில் அநாத்மாவாம். ஆத்மா உண்டென்று வைத்துக்கொண்டால்தான் அநாத்மா உண்டென்று ஹிந்து மதத்தில் ஏற்படும். பிராணன் ரூபப்படுத்துகிறவன், நியந்தா, நடத்துகிறவன், ஏவுதல் செய்கிறவன்; சரீரம் ஜடம், ரூபப்படுத்தப்படும்பொருள். ஏவலுக்குள்பட்டது, நடத்தப்படுவது, வேலை செய்வது. சரீரம் பிரகிருதி திரவியங்களினால் ஆகிய அமைப்பு. நமது மதக்கொள்கைப்படி ஜீவன் தன்னிடம் உள்ள சக்திகளில் ஒன்றை வெளிப்படுத்தி உபயோகமாக்கிக் கொள்ள ஒரு கருவியை அல்லது ஒரு கரணத்தை ரூபப்படுத்திக்கொள்ளுகிறான். ரூபங்களைப் பார்க்க விரும்புகிறான்; அல்லது முயற்சிக்கிறான். ரூப இந்திரியம் அதாவது கண் உண்டாகிறது. சரீரத்தை நகர்த்த முயற்சிக்கிறான். நடைக்கு உரிய இந்திரியம் அதாவது கால் உண்டாகிறது. தொழில் கருவிகரணத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. கருவிகரணம் தொழிலின் காரியம். தொழில் கருவியின் காரியமன்று. புக்கினர் என்பாரின்

அபிப்பிராயம் இதற்கு நேர் எதிரானது. நேர் விரோதமான இவ்விரண்டு அபிப்பிராயங்களுக்கும் பொருத்தமும் சமாதானமும் ஏற்படாது. நேர் எதிரிடையான இரண்டு அபிப்பிராயங்கள் நிகழ்கின்றன.. இரண்டில் ஒன்று பிழையாகத்தான் இருக்கவேண்டும். இவைகளிரண்டில் எது சரி? இதுதான் கேள்வி.

3. மேனுட்டுச் சாஸ்திரிகளால் நடத்தப்பெற்ற பரீக்ஷைகளினுலேயே இக் கேள்வியின் சமாதானம் ஏற்படுகிறது. வரவாத் தீர்க்கமான ஒலியுடனே இக் கேள்வியின் உத்தரம் அடியில்வருமாறு தொனிக்கிறது. "ஹிந்துமத அபிப்பிராயம்சரி." பரீக்ஷைக்குப்பிறகு, இப்போதிய 20-ம் நூற்றுண்டின் சாஸ்திர அபிக்ஞர்களின் நடத்தை முன்னிருந்ததற்கு முற்றும் மாறுக இருக்கிறது.

4. (Monera) மோனிரா என்று பெயருள்ள நுண்ணியகிருமிகள் ஸ்தாவரங்களையும் சேர்ந்தவைகளல்ல; ஜங்கமங்களையும் சேர்ந்தவையல்ல; ஸ்தாவரஜங்கமங்களுக்கு மூலமான ஜீவராசிகளென்று மதிக்கலாகும்.

இவைகளைப்பூதக்கண்ணாடியால் பரீக்ஷைசெய்ததில், கருவிகரணங்கள் வியக்தப்படாத நுண்ணிய ஜீவப்பிண்டங்கள்; இவைகளுக்கு வாயில்லை; ஜீரணம்செய்யும் குழாயில்லை; சுவாசம்விடச் சுவாசாசயமில்லை; ஹிருதயமில்லை. அவைகள் சிறு உயிருள்ள துண்டுகள். பிராணனுள்ளவைகளென்றுமாத்திரம் சொல்லலாம். பிராணசேஷ்டைகள் உள்ளன. சேஷ்டைகளுக்குத் தனித்தனியான கருவிகரணம் ஏற்படவில்லை. அந்தப் பிராணிக்கு உணவு வேண்டுமானால், அதன் வெளிச்சரீரத்தின் ஒருபாகம் தற்காலத்திற்கு வாயாக அமைகிறது; ஒருபாகம் உண்ணும் உணவு சம்பாதிக்கும்; மற்றொருபாகம் ஜீர்ணிக்கும் கருவியாக அமைகிறது; அது காற்றை வேண்டுகிறது. அதன் சரீரத்தின் மேல்பரப்பு முழுமையும் காற்றை உட்கொள்ளுகிறது; உட்கொண்ட காற்று சரீரம் முழுமையும் பரவுகிறது; உட்கொண்ட உணவைத் தன்மயப்படுத்த அந்தப் பிராணி முயலுகிறது. அவ்வுணவு சரீரம் முழுமையும் பரவி, சரீரத்தைப் போஷிக்கிறது. அது சலனிக்கவேண்டுகிறது; சரீரத்

தின் ஒருபாகம் வெளியில் பிதுங்கிவருகிறது. அது தற்காலத்திற்கு நடக்கும் காலாக அமைகிறது. அத் தொழில் முடிந்தவுடனே வெளியில் பிதுங்கிவந்தபாகம் உள்ளே புகுந்து ஒன்ருக ஆகிறது.

5. இத்தன்மையான பற்பல பரீக்ஷைகளினுலும், ஆராய்ச்சியினுலும் அடியிற்கண்ட தர்மம் ஏற்படுகிறது. உணவு அடிக்கடி வேண்டுவதால் அடிக்கடி உணவு உட்கொள்ளப்படுகிறது இத்தொழில் அடிக்கடி நடத்தப்படுகிறது. இதன் காரியமாக இந்தப் பிராணியின் சரீரத்தில் ஒரு பள்ளம் முதலில் ஏற்படுகிறது; பின்பு உட்பாகத்தில் ஒரு சிறு ஜீரணக்குழா யமைந்து அந்தக் குழாய் வெளியிலும் திறக்கிறது. அந்தத் திறந்த பாகம் வாயாகவும் பின்பு அமைகிறது. இவ்விதமாய் ஜீரணக்கருவியும், உணவை உட்கொள்ளும் கருவியான வாயும் உண்டாகின்றன. பிராணி தன் தொழில்களைச் செய்ய முயற்சித்துக் கொண்டுவர, அதன் காரியமாகக் கருவிகாணங்கள் உண்டாகின்றன. இவ்விதமாகவே சுவாசப்பைகள் தோன்றுகின்றன. அவைகள் சுவாசா

சயமாக ஏற்படுகின்றன. மற்ருெருபாகம் குறுகியும், விரிந்தும், அடிக்கடி சலித்தும் வரக் கடை.முறையில் அது ஹிருதயமாக அமைகிறது. நடக்கிறதற்கு அடிக்கடி வெளியில் பிதுங்கிவந்தபாகம் கடைசியில் காலாக அமைகிறது.

6. இதனுல் என்ன தெரியவருகிறது? உள்ளே இயங்குகின்ற ஜீவன் பலதொழில்களைச்செய்ய விரும்புகிறது; அவ்விருப்பம் நிறைவேற முயற்சிக்கிறது; அம்முயற்சியால், பிரகிருதிதிரவியத்தைப் பல கருவிகரணங்களாக நாளாவட்டத்தில் ரூபப்படுத்தி அமைத்துக்கொள்ளுகிறது. ஆகவே, தொழிலின் காரியமாகக் கருவிகரணங்கள் உண்டாகின்றன அல்லவா? தொழிலின் காரணம் கருவிகரணங்கள் அல்ல என்றே வெளியாகும். சில சம்பங்களில், சரியான கருவிகரணம் ஏற்படாததின் நிமித்தம், ஜீவன் தன்னுடைய தொழிலைக் கொண்டு செலுத்தச் சிரமப்படுகின்ருன். தொழில் செய்யாத யாதொரு கருவியும் கரணமும் நாம் கண்டோமில்லை.

(ஆனால் முன் வேலைசெய்தீ, அவ்வேலை, பின்னர் அவசியமற்றதாக, அதனால் தொழில்களில்லாத சில கருவிகரணங்களின் பூர்வ சின்னங்களைப் பார்க்கலாம். இது நாம் ஸ்தாபிக்கும் சித்தாந்தத்திற்கு விரோதமாக மாட்டாது.) உள்ளே இயங்குகின்ற பிராணன் தொழிலைச்செய்ய முயன்று தன் உபாதியான சரீரத்தில் பல இடத்தில் மோதிமோதித் தொழில் நன்றாய் செய்யப் படுமாறு, கருவிகரணங்களைச் செய்வித்துக்கொள்ளுகின்றது. இவ்விதமாகச் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்திலும் உபதேசம் இருக்கின்றது. ஆத்மா, "ஸ்தூலமான பிராகிருதபூமியில் பார்க்கவும், கேட்கவும், நினைக்கவும் விரும்புகிறான்; அதனால் கண், காது, மனம் என்கின்ற கரணங்களை உண்டுபண்ணிக் கொள்ளுகிறான்."

7. தொழிலுக்கும் கருவி கரணங்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தமுறை இஃது என்று கம்பீரமாக ஹிந்துமதசாஸ்திரம் வியக்தமாக உபதேசிக்கின்றது. இவ்வுபதேசத்தின் ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு மூளைக்கும் சிந்தைக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை இனி விசாரிப்போம்.

11-ம் அதிகாரம்.

ஹிந்துமதம்—சாஸ்திரத்திற்கும் யுக்திக்கும் ஒற்றுமையாக இருக்கிறது.

(முன் தொடர்ச்சி.)

1. பிராணன் தன்னிடத்தில் அடங்கியிருக்கும் சக்திகளுள் ஒன்றை வெளிப்படுத்தும் முறையில், உற்ற கருவிகாரணங்களை ரூபப்படுத்தி உண்டுபண்ணிக்கொள்ளுகிறது. பின்னர், அக்கருவிகரணம் ஏற்பட்டபிறகு அவைமூலமாக இலகுவாகவும், செம்மையாகவும் அச்சக்திகள் விளங்குகின்றன. இஃது உண்மையான தர்மம். சிந்தனை, எண்ணம், சங்கற்பம் இவைகளுக்கும் மூளைக்கும் உள்ள சம்பந்தம், பிராணனுக்கும் அதன் கருவிகரணங்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் போன்றதாகும். மூளை சிந்தனையை அல்லது எண்ணத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதில்லை. ஆனால், சிந்தனை எண்ணம் சங்கற்பம் இவைகள் மூளையை உண்டுபண்ணுகின்றன;

உருவப்படுத்துகின்றன. எவ்விடத்தில் ஆராய்ச்சி நிகழ்ந்தாலும், தொழில் கருவியை ரூபப்படுத்தி உண்டு பண்ணுகின்றது. அக் கருவி அபிவிருத்தியடையும்படி செய்கிறது. இந்த உண்மையை மூளையின் சம்பந்தத்திலும் அறிவோம்.

2. சுயப்பிரக்ஞையில்லாமல் பரவசமாய் மயங்கி மூர்ச்சித்தால்போல ஒருவன் இருக்கின்ற நிலைமையில், அவன் மனோபாவங்களும் சிந்தனைகளும் அதிக வேகமாகவும் துடிப்பாகவும் இருக்கின்றதைப் பரீக்ஷையினால் சாஸ்திரக்ஞர்கள் ஆராய்ச்சிபண்ணிச் சித்தாந்தப்படுத்தி யிருக்கின்றார்கள். இதனால், சிந்தனையானது மூளையை உண்டுபண்ணி ரூபப்படுத்துகிறதேயன்றி, சிந்தனையை மூளை உண்டுபண்ணுகின்றதில்லை என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்படுகின்றது. பரவசமாக்கும் உபாயமும் (Mesmerism) மயக்கம் உண்டுபண்ணும் உபாயமும் (Hypnotism) மேற்கண்ட பரீக்ஷைக்குச் சாதகமாம். இவை இரண்டையும் பொய்யென்றும் மோசமானவையென்றும் புக்னர் என்பார் தவிர்த்துவிட்டார்.

என்பது கவனிக்கத் தக்கது. இப்பரீக்ஷைகள் வாஸ்தவமென்று ஏற்பட்டால், தாம்கொண்ட அபிப்பிராயமானதீ (அதாவது பிரகிருதிதான் எல்லா வல்லமையும் உள்ளது, எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானது என்ற அபிப்பிராயம்.) அடியோடே அற்றுப்போம் என்று நன்ருய் அறிந்துகொண்டார். அதனுல்தான் இத்தகைய பரீக்ஷைகளைப் பலமாக நிந்தித்தார். கொஞ்சமேனும் இப்பரீக்ஷையை மனத்தில் வாங்கிக்கொண்டாரில்லே. மயக்கத்தை உண்டுபண்ணும் உபாயத்தினுல் (Hypnotism) பரவசமாகி ஒருவன் பிரக்ஞை தப்பியிருக்கும் நிலையில், சரீரம் ஒருவிதச் சலனமுமில்லாமல் பிணம்போலக் கிடக்கும்; ஹிருதயம் சலிக்காமலும், உச்சுவாஸ நிச்சுவாஸமான மூச்சு இல்லாமலும், இந்திரியங்கள் அவ்வவற்றிற்குரிய வேலைகளைச் செய்யாமலும் இருக்கும். சோர்வினுல் மூர்ச்சை போட்டவன்போல் இருப்பான். வெளி வியாபாரங்கள் ஒன்றும் அவனைப் பாதிக்காவாம். இரத்த ஓட்டம் இல்லாமையாலும், அசுத்த இரத்தம் காற்றினுல் சுத்தப்படுத்தப் படாம

விருக்கின்றமையாலும், மூளையும் மயக்கத்துக்குள்ளாகி ஓய்வை யடைகிறது. இந்த ஸ்திதியில், கண்ணை மூடிக் கொண்டிருந்தும் நூற்றுக்கணக்கான மயிலுக்கு அப்பால் நிகழ்கின்ற சம்பவங்களை அவன் பார்க்கிறான்; கர்ணேந்திரியம் மயங்கியிருந்தும் தூரத்தில் நடக்கும் சம்பாஷணையைக் கேட்கிறான்; ஜாகிருதகாலத்தில் அவனுக்கிருந்த ஸ்மரணையைவிட எத்தனையோ மடங்கு அதிகமான ஸ்மரணையை உள்ளவனாய், அவன் தான் குழந்தையாக இருந்தகாலம் முதற்கொண்டு நேர்ந்த நுணுக்கமான விஷயங்கள் சம்பவங்கள் எல்லாம் திரும்ப விவரமாய்ச் சொல்லுகின்றான். புத்தி முன்னரைவிட அதிக சூக்ஷ்மமாகக் காணப்படுகிறது. மூளை எவ்வித சலனமும் இன்றி இருக்கின்றது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். கற்பனாசக்தி மூளையின் உதவியின்றி இருக்கின்ற நிலையில், மஹா கம்பீரமாகப் பிரகாசிக்கின்றது. ஒவ்வொரு சக்தியும் குறைவுபடாமல் அபிவிருத்தியடைகின்றது; இவைகள் எல்லாம் மூளையின் காரிய மென்று இருக்கும் பக்ஷத்தில், மூளை சோர்வு படவே, அதன் சக்திகளாகிய தொழில்களும் சோர்வு

படவேண்டுமல்லவா? அப்படியில்லாமல் மூளையென்ற சிறையினின்று விடுபடவே முன்னரைவிட அதிக வியக்தமாகவும், மிகத்தீவிரமாகவும், நனி விசாலித்ததாகவும், அகலமாகப் பரவினதாகவும் மனோ பாவங்களும் சக்திகளும் விளங்குகின்றன. சாஸ்திர பரீக்ஷையினால் சிந்தனையும் சங்கற்பமும் மூளையைப் பொருத்ததன்று என்றும், அதனால் உண்டுபண்ணப்படவில்லை என்றும், ஜயபேரி முழக்கம்போலச் சித்தாந்தம் ஏற்படுகின்றது. புக்னர் என்பார் மோசம் என்று நிந்தித்த மயக்கம் உண்டுபண்ணும் உபாயமுறை (Hypnotism) அறிஞர் எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்விதமாகச் சென்ற 25-ஆண்டுகளுக்குள் அறிவுள்ள அபிப்பிராயம் விருத்திபடைந்திருக்கிறது.

3. பின்னும் ஒருவழியாலும், சிந்தனை மூளையை உண்டுபண்ணி அதை அபிவிருத்தி அடையச்செய்கின்றது என்ற சித்தாந்தம் உறுதிப்படுகிறது. சிந்தனையானது மூளையின் கண்ணுள்ள சிறு அறைகளைப் (Cells)

பெரிதாக ஆக்கியும், பலவிதமாய்ப்பின்னியும், சிக்குப் படுத்தியும்செய்துவரும் தன்மையை உடையது. ஹிந்து மதத்தில், யோகம் என்ற முறையில், அதன் அப்பியாசிகளுக்கு உணவின் நியமம், ஸ்திரமான தியானம், ஏகாக்கிர சித்தம் முதலியன முக்கியமானவைகளென்றும், அந்த அப்பியாசத்தினால் சூக்ஷ்மலோகத்தினின்று பிரக்ஞா அலைகள் மூளையில் மோதும் சமயத்தில், அம்மூளை அவ்வலைகளைக் கிரகிக்கும் தகைமையைப் பெறும்படியாக ஏற்படுகிறது என்றும் உபதேசங்கள் உள்ளன. ஞானிகளுக்குப் பரவசமான களிப்புநிலை உண்டாகவே (Ecstasy) அவர்களுக்குத் தேகபலஹீனமுண்டாவதும், மதவிஷயங்களில் அதிகப் பற்றுள்ள மனிதர்களின் மனச்சுபாவம் நிலைபற்றவிதமாயிருப்பதும், வரப்பிரசாதத்தைப்பெற்ற விவேகிகள் மனத்தடுமாற்றமுறுவதும் மேனாட்டிலுள்ள சாதாரண அறிஞர்களுக்குள் பொதுப்படையாக ஒரு பயத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கின்றன. இத்தகைய நிலைமையை உண்டுபண்ணும் விஷயங்கள் பிரக்ஞையைக் கெடுக்கின்றன என்று அவர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். சூக்ஷ்மமான பிரகிருதி திரவியங்

களின் பலமானவும் நுண்ணியவையுமான அலைகள் ஏற்கனவே நேர்மைப்படுத்தப்படாத மூளையிலேதாக்கி, அதைப் பேதித்து, அதன் இயற்கையான தர்மத்தைக்கெடுத்து, புத்தி தடுமாற்றமுறும்படி அம்மூளையுடையானைப் பித்தன்போல் நடைபெறச் செய்விக்கின்றன. யோகியானவன் தியான அப்பியாசத்தினுல் அத்தன்மையான அலைகள்வந்து தாக்குதலைப் பொறுத்து அங்கீகரிக்கும்படியாகத் தன் மூளையை ஆயத்தப்படுத்துகின்ருன். தபசினுல் நேர்மையான சம்ஸ்காரத்தைத் தன் மூளைக்கு உண்டுபண்ணுகிருன். சிந்தனைக்கருவியான மூளையை சரியான சிந்தனையினுல் ரூபப்படுத்தியும், நேர்மைப்படுத்தியும், அதிக நுட்பமான தொழில் செய்யும்படியானதாகச் சீர்ப்படுத்துகின்ருன். யோகமார்க்கம் ஒன்றின் மூலமாய்த்தான் அசாதாரணமான சம்பவங்களையும், அனுபவங்களையும் சாதாரணமானவை என்று கிரகிக்கும்படியாகுமென்றும், பிரக்ஞையும் அறிவும் தப்பாமல், ஞானப்பயிற்சியும்

ஞானமலர்ச்சியும் கூடுமென்றும் மேல்நாட்டார் இனித் தெரிந்துகொள்ளுவார்கள்.

12-ம் அதிகாரம்.

ஹிந்துமதம்—சாஸ்திரத்திற்கும், யுக்திக்கும் ஒற்றுமையாக இருக்கிறது.

---

1. மனிதனுடைய சரீர அமைப்பைப்பற்றி ஹிந்து மதத்தின் சித்தாந்தம் என்ன? சுருங்கச்சொல்லில் இதுவாம். ஜீவாத்மா ஒன்றின்பின் ஒன்ருய் ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூல சரீரங்களை அதாவது கோசங்களை அங்கிபாகத் தரித்துக்கொள்ளுகிருன். இக்கோசங்கள் முன்னதனினும்விடப் பின்னது அதிக ஸ்தூலமான திரவியங்கள் அமையப்பெற்று இருக்கின்றன. அந்தந்தக் கோசங்களின் பிரகிருதி திரவியங்கள் ஒரோர் பூமியைப்பற்றியதாய் இருக்கின்றன. மனிதனுடைய பிரகிருத விகாச முறை சம்பந்தமாக ஐந்து பூமிகள் (Planes of Consciousness) உண்டு. ஆனல் சாதாரண மனிதன் மூன்று

பூமிகளுடன் மாத்திரம் பிரகிருதத்தில் சம்பந்திக்கிறான். அதனால் சாதாரண மனுஷனுக்குத் திரிலோகி என்று பெயர். அறிவில் முதிர்ச்சியடைந்தவர்களான ஞானிகளும், இன்னும், அசாதாரணமான சக்தி பெற்றவர்களும் மூன்றுக்கு மேலாக உள்ள மற்றப்பூமிகளுடனும் சம்பந்திக்கிறார்கள்.

2. பூலோகமானது ஸ்தூலப்பிரகிருதி திரவியங்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சாக்ஷாத் பூமி மஹாஸ்தூலமான அடர்ந்த அணுக்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனினும் லேசான திரவியங்களால் அமைந்த வாயுவானது (atmosphere) பூமியைச் சுற்றிக் கவசம்போல இருக்கிறது. அதினினும் சூக்ஷ்மமான திரவியங்களால் அமைந்திருக்கிற ஆகாசமானது (Ether) பூமி, சுவாயு, இவைகளுக்கு உள்ளும் புறமுமாகப் பரவியிருக்கின்றது. ஸ்தூலப்பிரகிருதியால் உண்டாகிய இரண்டு சரீரங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று கெட்டியான திரவியங்கள், நெகிழ்ச்சியான திரவியங்கள்,

ஆவிகள் இவைகளால் அமைந்திருக்கின்றது; மற்றொன்று ஆகாச திரவியங்களால் அமைந்திருக்கின்றது.

3. புவர்லோகம் பூமியினும் சூக்ஷமமுள்ள தான திரவியத்தால் அமைந்திருக்கின்றது. சில சமயத்தில் இதை சூக்ஷ்மலோகமென்றும், நக்ஷத்திரப் பிரகாசம் போன்ற திரவியங்களால் அமைந்திருக்கின்றபடியால், நக்ஷத்திரலோகமென்றும் சொல்லுகிறதுண்டு. இந்தப் புவர்லோகத்திலும் கெட்டியான திரவியங்கள், நெகழ்ச்சியான திரவியங்கள், ஆவிமயமான திரவியங்கள், ஆகாசம்போன்ற திரவியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த லோகத்திலுள்ள வஸ்துக்கள் இத்தன்மையுான திரவியங்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த லோக சம்பந்தமான திரவியங்களால் அமைந்த ஒரு கோசம் நம்மிடத்திலிருக்கின்றது. நாம் பூமியின்கண் இருக்கும்போது அஃது ஒரு சரீரமாக இருப்பினும், மரணத்தின் பிறகு இரண்டு சரீரங்களாகப்பிரிகிறது. ஒன்று புவர்லோகத்தின் அதிகஸ்தூலமான திரவியங்களாலான சரீரமாக ஆகிறது; அதற்குப் பிரேத சரீரமென்று பெயர்

சூக்ஷ்மமான திரவியங்களால் அமைகின்றது மற்றொன்று; அதற்குப் பித்ரு சரீரமென்று பெயர்.

4. மூன்றாம் பூமி சுவர்க்க லோகம். புவர்லோக திரவியத்தினும் அதிக நுண்ணிதான திரவியங்களால் இஃது அமைந்திருக்கிறது. இதற்கு மானசிகலோகம் என்றும் பெயர். அதிலுள்ள வஸ்துக்களும், அதில் வசிக்கின்றவர்களின் சரீரங்களும் அமையப்பெற்று இருக்கிற திரவியங்களும் கெட்டியானவை (Solid) நெகிழ்ச்சியானவை (Liquid) ஆவியைப் போன்றவை (Gaseous) ஆகாசம்போன்றவை (Etheric) களாம். மானசிக திரவியங்களால் அமைந்த இரண்டு கோசங்கள் நம்மிடம் இருக்கின்றன. சாதாரணமான ஜனங்கள் போகும் சுவர்க்கலோகத்தின்கண் உள்ள மானசிக திரவியங்களால் அமைந்த கோசம் ஒன்று; மஹர்லோகத்தின் சூக்ஷ்மமான திரவியங்களால் அமைந்த கோசம் மற்றொன்று. இரண்டாவதான கோசமானது மஹா புத்திமான்கள், ஞானிகள் இவர்களிடத்தில் தொழில்

செய்கின்றது. இவர்கள் நீங்கலாக, சாதாரணமான ஜனங்களிடத்தில் யாதொரு தொழிலும் புரியாமல் இது மந்தமாக இருக்கிறது. அதனுல் இதைப்பற்றி விஸ்தாரமான பிரஸ்தாபம் இப்போது வேண்டாம்.

5. மேற்கண்ட பூ, புவர், சுவர்க்கம் என்ற லோகங்களில் பிரஜைகள் இருக்கின்றார்கள். நம்முடைய பூமியில் நாமும், மற்ற ஜனங்களும் பிராணிகளுடன் வசிக்கின்றோம். பூமியிற்போலவே புவர் லோகத்திலும் வசிக்கின்றவர்கள் உண்டு. பல படிகளான் தேவர்களும் அசுரர்களும் இருக்கின்றார்கள். அதன் ஒருபாகமாகிய பிரேத லோகத்தில் பிரேதக்கூட்டங்கள் இருக்கின்றன. மற்றொரு பாகமாகிய பிதிர்லோகத்தில் பிதிர்க்கூட்டங்கள் இருக்கின்றார்கள். மேலும் மனிதர்கள், தங்கள் ஸ்தூலசரீரம் நித்திரை செய்யுங்காலத்தில்,புவர்லோகத்திற்குப் போகின்றார்கள்; ஆனுல் அப்படிப்போகின்றவர்களில் சிலர்தாம் அவ்வனுபவ பிரக்ஞையுள்ளவர்கள். அதாவது அவ்வனுபவத்தை நினைப்புக்குக் கொண்டு வருகின்றார்கள். இன்னும் பலவிதமான பிரஜைகளும்,

பலவாறான ஜீவராசிகளும், அவரவர்களுக்குரிய சரீரங் களைப் பெற்றுப் பல கூட்டம் கூட்டங்களாக இந்த லோகத்தில் இருக்கின்றன.

6. மேற்கண்ட விதம் சுவர்க்கலோகத்திலும் இருக்கின்றது. ஆனால் ஒரு வித்தியாசமுண்டு. பூமியில் இருக்கின்ற மனிதர்கள், அவர்கள் ஸ்தூலசரீரம் நித் திரை செய்கின்ற காலத்தில், இந்த சுவர்க்கலோகத் திற்கு வருகிறவர்கள் மிகச் சொற்பமானவர்கள். அதனால் அனேகர்களை இந்த லோகத்தில் பார்க்க மாட்டோம். பிதிர்லோகத்தை விட்டு விலகி, இந்த லோகத்திற்கு வந்திருக்கின்ற மனிதர்களின் கூட்டங் களைக் காணலாம். பூமியில் திரும்பப் பிறக்கும்வரை யில் இந்த லோகத்தில் இவர்கள் சந்தோஷமாகக் காலங் கடத்துகின்றார்கள்.

7. நாம் பூலோகத்தில் இருக்கும்போது, நம் முடைய ஸ்தூலசரீரம் பூலோகத்துடன் எப்படி சந்திக் கின்றதோ, அப்படியே நம்முடைய நக்ஷத்திர சரீரங்க

ளும் (astral bodies) மானசிக சரீரங்களும், (mental bodies) முறையே புவர்லோகத்துடனும், சுவர்க்கலோகத்துடனும் சம்பந்திக்கின்றன. பூலோகத்தில் உள்ள ஜனங்கள் நம்மை ஸ்பரிசித்து நம்முடைய சரீரங்களில் ஒரு பதிப்பு, குறி அல்லது அடையாளத்தை எவ்விதம் செய்கின்றார்களோ, அவ்விதமே மற்ற லோகங்களில் உள்ள ஜனங்களும் நம்மை ஸ்பரிசித்து நம்முடைய சரீரங்களில் ஒரு பதிப்பு, குறி அல்லது அடையாளத்தைச் செய்தல்கூடும். விநோதமான சில மானசிக சம்பவங்களைப்பற்றி ஐரோப்பாகண்டத்திலுள்ள ஆத்ம தத்துவ சாஸ்திரிகள் (Psychologists), ஹிந்துமத ஆத்ம தத்துவ சாஸ்திரத்தைப் படியாத தோஷத்தால் யாதொன்றும் தெரியாதவராய்ச் சமாதானம் சொல்ல முடியாமல் மயங்குகிறார்கள். மனிதனின் கோசங்களின் அமைப்பை அறிவதனால், இந்த மானசிக சரீரம் சம்பந்தப்பட்ட சம்பவங்கள் தெளிவுபடும். பிரக்ஞா பூமியை எட்டாதவும் ஜாக்கிரதாவஸ்தைக்குள்ளே வராதவுமான, வெள்ளை நரம்பின் மூலமாய் ஏற்படும் சில மானசிக அனுபவங்களையும் சம்பவங்களையும் பற்றிய

குழப்பமான அபிப்பிராயங்கள் அப்படி அறிவதினுல் நீங்கும். நேர்மையான அபிப்பிராயம் ஏற்படும். இந்த அனுபவங்களையும் சம்பவங்களையும்பற்றி இனி ஆராய்ச்சி செய்வோம்.

8. சொப்பனங்கள் :— இவைகள் அடியில்வருமாறு பகுக்கப்படுகின்றன.

(a) ஜாக்கிரதாவஸ்தையில் ஏற்படுகின்ற அனுபவங்களைத் திரும்பத் திரும்ப நினைப்பதனுல், ஸ்தூலமான அன்னமய கோசத்தின்கண் உள்ள மூளையில் சலனங்கள் அல்லது ஸ்வரங்கள் (Vibrations) உண்டாகின்றன. இச்சலனங்கள் சொப்பனத்திற்குக் காரணமாகின்றன.

(b) அவ்வித அனுபவங்களால் பிராணமயகோசத்தின்கண் ஏற்படும் சலனங்களைக்காரணமாக உடைய சொப்பனங்கள்.

(c) புவர்லோக சம்பந்தத்தினுல் ஏற்படும் சொப்பனங்கள். இவை இரண்டுவகை:—

(1) நமக்குச் சம்பந்த மில்லாதவர்களினாலும் நமக்குச் சம்பந்தமில்லாத சம்பவங்களினாலும் உண்டாகும் சொப்பனங்கள்.

(2) நமக்குச் சம்பந்தமுள்ளவர்களாலும், நாம் சம்பந்தப்படுவதால் நேரிடுகின்ற சம்பவங்களாலும் உண்டாகும் சொப்பனங்கள். புவர்லோக வாசிகள் (இவர்கள் மனிதர்களாகவும் ஏனைய ஜீவராசிகளாகவும் இருப்பார்கள்) நமக்கு நேரில் தெரிவிக்கும் விஷயங்கள்.

(*d*) மானசிக லோகமான சுவர்க்கலோகத்தினால் உண்டாகின்றவைகள். இத்தன்மையான சொப்பனங்கள் அதிக துர்பலமானவை. மானசிகலோகத்தின் சம்பவங்களும் அனுபவங்களும் நம்முடைய பிரகிருத மூளையைத் தாக்கிச் சலிக்கும்படி செய்யமாட்டா. மூளையின் திரவியம் ஸ்தூலமாக இருக்கின்றமையால்.

9. மேற்கண்ட பலவிதமான சொப்பனங்களைப் பற்றி அடியில் வருமாறு விளக்குவோம்:—

(a) இவை அமுக்கியமானவை. கோவையில்லாதவும், சம்பந்தத் தொடர்பு இல்லாதவும், ஒன்றுக்கொன்று விரோதமானவுமான பூர்வ அனுபவங்களில் சிற்சிறு துண்டுகளை ஒருவிதமாகப் பிணைத்து ஏற்படும் சொப்பனங்கள். சரீரத்திலுள்ள சுவர்சாசயம், ஹிருதயம், இரைப்பை முதலிய காணங்களுடன் சம்பந்தமாயுள்ள வெள்ளை நரம்பை அமுத்துகிறதினாலும், மூளையில் உள்ள ரத்தநாடித் தூவாரங்களில் அதிக ரத்தம் நிறைகிறதினாலும், அல்லது ரத்தம் குறைகிறதினாலும், அல்லது மூளையின் ரத்தம் அசுத்தமாக ஆகுகிறதினாலும், மூளையை அமுத்துகிறதினாலும் மூளையில் சலனங்கள் உண்டாகின்றன. இந்தச் சலனங்களால் யாதேனும் ஒன்று மூளையில் உள்ள சிறு அறைகளை (cells)ச் சலிக்கும்படி செய்யக்கூடும். அதனால், முன்னனுபவங்களினால் ஏற்பட்ட சம்ஸ்கார ரூபமான வாசனைகள் உயிர்ப்பிக்கப் படுகின்றன; அதனால் சொப்பனங்கள் எழுகின்றன.

(b) இந்தச் சொப்பனங்களும் முன் பிரஸ்தாபித்தவைபோன்றனவாம். அதிக விசேஷமுள்ளதன்று. ஆனால், கோவையானவைகளாய் உலகத்தில் நடைபெறுவனபோலத் தோன்றும். ஏராளமான சொப்பனங்கள் வியக்தமாகவும் நாடகக்காட்சிபோன்று விநோதமாகவும் இருக்கின்றன. இவை, வெளித்தூண்டுதலால் உண்டாகின்றவை. உதாரணமாக- தூங்குகிறவன் முகத்தில்ஜலத்தைத் தெளிக்கிறதினால், அவன் தன்மீது புசல்காற்று மழை பெய்வதாகச் சொப்பனம் காண்கின்றான். ஒரு பிஸ்டலை (Pistol) தூங்குகிறவன் சமீபத்தில் சுடுகிறதினால், குஸ்தி செய்கிறதாகவும், சண்டை பிடிக்கிறதாகவும், கொலை செய்கிறதாகவும் சொப்பனம் காண்கின்றான். கழுத்தில் சொற்பமாக அழுத்தினால் விசாரணை நடக்கிறதாகவும், அதன்மீது தூக்கில் போடுகிறதாகவும் சொப்பனம் காண்கிறான். (இவ்விதமானவைகளைப்பற்றி Dr. Du Prel's Philosophy of Mysticism என்னும் புஸ்தகத்தில் விஸ்தாரமாகப் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறதைப் பார்க்கலாம்.) இவைகள் மிக்க வேடிக்கையானவை. மூளை சம்பந்தமான பிராணமய கோசமானது (etheric

portion of the brain) போட்டகிராப் காமிரா (Photographic Camera) வின் கண்ணுள்ள நிழற்படம் எடுக்க ஏற்பட்ட உணர்ச்சியுள்ள தகடுகள் மூலமாய் (sensitive plates) சித்திரிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அவ்விதமான கனவுகளால் ஜீவாத்மாவான மனிதனுக்கு ஒருவித பிரயோஜனமும் ஏற்படுவதில்லை; ஆனாலும் அவன் தன்னுடைய பிராணமய கோசத்தின் நிலைமை யைப்பற்றிய விஷயங்களை ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ளக்கூடும். இந்தச்சொப்பனங்கள் ஸ்தூல சரீர சம்பந்தமானவைகளாகையால் நினைவுகொள்ளுங்காலத்திலும் இவைகள் மறக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஜீவாத்மாவான மனிதன் இவைகளுடன் சம்பந்திக்கிறான் இல்லை. தூங்கும் காலத்தில் ஸ்தூல சரீரத்தை விட்டு வெகு தூரம் போய் விலகியிருக்கின்றான்.

13-ம் அதிகாரம்.

ஹிந்துமதம்—சாஸ்திரத்திற்கும், யுக்திக்கும் ஒற்றுமையானது.

(c) இதில் இரண்டுபிரிவுகள் உண்டு. (1) ஸ்தூல சரீரம் நித்திரை கொள்ளவும், அசுத்த மானசிக சரீரமான நக்ஷத்திர சரீரம் (Astral body) ஸ்தூலசரீரத்தை விட்டுப் பிரிகிறது; அந்நிலையில் ஜீவனையும் ஸ்தூல சரீரத்தையும் சம்பந்தப்படுத்தும் உத்திரவாதம் இல்லாமற்போகிறது. இச் சமயத்தில் புவர்லோக சலனங்களை (விஷயங்களை) இம் மானசிக சரீரம் கிரகிக்கின்றது. சில சமயத்தில் தெளிவாகவும், சில சமயத்தில் மங்கலாகவும் பிரக்ஞையை உண்டுபண்ணுகிறது. ஸ்தூல சரீரத்துடன் இருக்கிற ஒருவன் பாதையில் போகிற கூட்டத்தைப் பார்ப்பான்; ஒரு குதிரை விழும்; இரண்டு நாய்கள் சண்டை பிடிக்கும்; ஒரு ஊர்கோலம் போகும்; அல்லது பிணம் போகும்; இவைகளை எல்லாம் பார்ப்

பான். ஆனால் இவைகளில் அவனுக்கு யாதொரு சம்பந்தமும் இருக்கவில்லை. இம்மாதிரியாகவே அசுத்த மானசிக சரீரத்தை அவலம்பித்துக்கொண்டு புவர்லோகத்தில் நடக்கிறவன் இவ்விதமான சம்பவங்களைப் பார்ப்பான். ஆனால் அந்த லோகத்தை விட்டு விட்டு வந்த பிறகு இந்தச் சம்பவங்கள் நினைவுக்கு வரும். அப்போது இன்னமாதிரியாகச் சொப்பனங்கண்டேன் என்பான். ஆனால் அவைகள் அவனுடனாவது அவன் விஷயங்களிலாவது யாதொரு சம்பந்தமும் பெறவில்லை. 'இன்ன இன்ன சொப்பனங் கண்டேனே; இதற்கு என்ன அர்த்தம்? இதன் பயன் என்ன?' என்று கேட்கிறான். அதற்குச் சமாதானம், "அவ்விதமாகச் சம்பவித்தது; அதை நீ பார்த்தாய்; அவைகளால்உனக்கு ஒன்றும் இல்லை." என்பதுதான். இவ்விதமான சொப்பனம் கோவையாகவும், பொருத்தமாகவும், முன்பின் விரோதமில்லாமலும், தெளிவாகவும், மனதுக்கு ரம்மியமாகவுமிருக்கும். ஆனால் அதைப்பார்த்தவனுக்கு யாதொரு பிரயோஜனமுமில்லை.

(2) இவ்வித சொப்பன அனுபவத்தின் விஷயம் வேறு. இதில் சொப்பனம் காண்கின்றவன் அந்தச் சம்பவத்தில் தானும் சம்பந்திக்கிறான். அந்தப் புவர் லோக வாசிகளுடன் இவனும் கலக்கிறான். அவர்கள் இவனுடன் பேசுகிறார்கள்; சமாசாரத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்; உபதேசம் பண்ணுகிறார்கள்; எச்சரிக்கைகளைத் தெரிவிக்கிறார்கள்; மற்றும் இவனுக்கு அனுகூலமான விஷயங்களையும் இம்மாதிரி நடத்து என்றும், இம்மாதிரி நடத்தாதே என்றும் புத்தி கற்பிக்கிறார்கள். மேல் வரப்போகிற விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவான்; அல்லது, சென்ற விஷயங்கள் மேலான பூமிகளினின்று புவர்லோகத் திரவியத்தில் சித்திரங்கள்போல பிரதிபிம்பிக்க, அவைகளையெல்லாம் இவன் பார்ப்பான். நித்திரைக்குப் பிறகு விழித்தவுடன் இவைகளைப்பற்றிய ஞாபகம் வந்தால், மற்றைய உலகத்தில் நேர்ந்த சம்பவங்களின் அனுபவங்களைச் சொப்பனங்களென்று இவன் நிரகிக்கின்றான்.

(d) புவர்லோக சம்பந்தமாக உண்டாகும் சொப்பனங்களின் தர்மமே மானசிகலோகமான சுவர்க்க

லோக சம்பந்தமான சொப்பனங்களுக்கும் பொருந்தும். ஆனால், சுவர்க்கலோக சம்பந்தமான அனுபவங்களை ஸ்தூலப்பிரக்ஞா பூமிக்கு அதாவது நமது ஜாக்கிரதை அவஸ்தைக்குக் கொண்டுவருதல் மிகவுந் துர்லபம். அவைகள் சூக்ஷ்மமான திரவியங்களுள்ள பூமியில் நடக்கின்றபடியால் ஸ்தூல பிரகிருதி சம்பந்தமான பிரக்ஞா பூமியின் ஸ்மரணையின் வரம்புக்கு உட்படா.

2. அசுத்தமனமான மானசிககோசமும், சுத்த மனமான விக்ஞானமய கோசமும் நம்மிடத்தில் பிரியாமல் எப்போதும் இருக்கின்றன. அவைகள் சம்பந்தப்படும் பிரக்ஞா பூமிகளில் உள்ள வஸ்துக்களாலும், வசிக்கின்றவர்களாலும் உண்டாக்கப்படும் சலனங்கள் அல்லது சேஷ்டைகள் நம்முடைய மனத்தில் பலவிதமான எண்ணங்களாகவும், முன் எச்சரிக்கைகளாகவும், பயங்கரமான பாவங்களாகவும், வெறுப்புக்களாகவும், விருப்பங்களாகவும் பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனால் அவை

கள் ஸ்தூல சரீரத்தின் சம்பந்தமில்லாமல் நிகழ்கின்றமையால், அவைகளின் ஸ்வரூபமும், அவைகளின் காரண காரிய சம்பந்தமும் நம்மறிவுக்குப் புலப்படுகிறதில்லை. ஹிந்துமதத்தினுல் உபதேசிக்கப் பெறுகின்ற, சூக்ஷ்ம சரீரங்களையும், அவைகள் சம்பந்தமாகவுள்ள சூக்ஷ்ம பூமிகளையும் மேல்நாட்டு சாஸ்திரக்ஞர்கள் தெரிந்து கொண்டால், நம்முடைய பிரக்ஞா பூமிக்கு வராத விஷயங்களுக்கு (problems of the Unconscious), யுக்திக்குப் பொருத்தமாயுமுள்ள சமாதானங்களை லகுவாகத் தெரிந்து கொள்ளுவார்கள். இப்போது அவைகளைப்பற்றி ஐரோப்பிய சாஸ்திரக்ஞர்கள் குழம்பி மயங்குகிறுர்கள்.

3. மதசம்பந்தமான அனுபவங்கள் :—ஒவ்வொரு மதத்திலும் சிரத்தையும் தீவிர பக்தியுமுள்ளவர்கள் சாதாரணமான திருஷ்டிக்குத் தோன்றுத தரிசனங்களைப் பெறுகிறுர்கள்; தமக்குத் தெரியாமல் சாந்தத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அடைகிறுர்கள்; தங்களுடைய சாதாரண பிரக்ஞைக்கு மேற்பட்ட விஷயங்

களையும் அறிகிறார்கள்; ஞானவிஷயங்களில் அநேக ரகசியங்களையும் உண்மைகளையும் கிரகிக்கிறார்கள். இத்தன்மையான அனுபவங்கள் சூக்ஷ்மமான சரீரங்களின் யாதேனும் ஒன்றை அவலம்பித்துக்கொண்டு ஏற்படுகின்றன. ஸ்தூல சரீரமும், அசுத்த மானசிகசரீரமும் யாதொரு தொழிலுமில்லாமல் நித்திரையாகும் நிலைமையில் இருக்குமாகில், ஜீவன் விக்ஞானமய கோசத்துடன் சம்பந்தத்தை வைத்துக்கொண்டு சுவர்க்கலோக விஷயங்களை அறிவான். சுவர்க்கத்திலே பிரக்ஞையுடன் நடைபெறுவான். தேவர்களுடன் பேசுவான்; தேவலோகக் கருத்தை அனுபவிப்பான். இதற்குமேலான பிரக்ஞாபூமிக்கும் அவன்போதல் கூடும்; பக்தன் மெய்ம்மறந்து அன்பினால் பரவசமாகியிருக்கின்ற நிலையிலும், யோகி தியான சமாதி நிலையிலும் இத்தன்மையான உயர்ந்த அனுபவங்கள் உண்டாகும். ஹிந்துமதத்தில் சொல்லப்படுகிறபடி மனிதனின் சரீரங்களின் அமைப்பைத் தெரிந்தால் இத்தகைய விஷயங்கள் அறிவுக்கு ஒற்றுமையாகவே ஏற்படும்.

4. வரப்பிரசாதம் பெற்ற விவேகி (Genius) யைப்பற்றி இனி விசாரிப்போம். இத்தன்மையானவனுடைய காரண சரீரம் விகாசமாகி மலர, அது சம்பந்தமான பிரக்ஞா பூமியில் இவன் வேலைசெய்கிறவனுவான். அந்தக் காரணசரீரத்தில் நிகழும் சலனங்கள் அதி தீவிரமாக ஏற்பட்டால் அவை அதனினுந்தாழ்ந்த சரீரங்களைத் தாக்குகின்றன. தர்க்கத்திலுைம், விக்ஞானப் பயிற்சியினுலும், ஆராய்ச்சியினுலும் இவனுடைய சிந்தனைகள், பாவங்கள், அபிப்பிராயங்கள் உண்டாகின்றன வல்ல; பளிச்சுப் பளிச்சு என்று பிரயத்தனமின்றி அவனுக்குத் தோன்றுகின்றன. அவன் பிரக்ஞை முழுவதும் இந்தச் சக்தியால் பிரகாசிக்கின்றது. சூரியன் போன்று எவ்வித சந்தேகமும் கல்மஷமும் இன்றி, அவன் புத்தியானது ஞான ஒளியை எங்கும் பரவச்செய்கின்றது. சாதாரணமான ஜனங்கள்கூட சில சில சமயங்களில், இத்தகைய யோக்கியதையையும் ஞான ஒளியையும் பெறுகிறார்கள். தாங்கள் முன் அறியாத ஞானம் தங்களுக்கு உண்டாகிறதாகத் தாங்கள் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். இச்சமயங்களில் ஒருவன் தன்னைத்

தான் அறிகிறான்; அவனது தான் என்ற ஆத்ம ஜோதி யினின்று ஒருபொறி பளிச்சு என்று வீசுகிறது. மற்றைச் சமயங்களில் ஸ்தூலமான பிரகிருதி திரவியம் அவனை மறைக்கிறது. அவன் சக்தியைக் குன்றும்படி செய்விக்கிறது.

5. தூர இருக்கிறவர்களுடன் யாதொரு கருவியும் சம்பந்தமுமில்லாமல் சம்பாஷணை செய்தல் முதலியன. (Telepathy)—தந்திக்கம்பிகள் இல்லாமல் எவ்விதம் தந்திசமாசாரங்கள் நடத்தப்படுகின்றனவோ (Wireless telegraphy), அவ்விதமே, சூக்ஷ்மமான சரீரங்க ளின் சலனங்களும் ஸ்வரங்களும் (Vibrations) அலைக ளாகப் பரிணமித்துப் பரவுகின்றன; அவைகள் சூக்ஷ்ம மான சரீரங்களுடன் சம்பந்திக்கின்றன; அவைகளைத் தாக்குகின்றன. அந்தக்காலங்களில், அதேமாதிரியான பிரதி சலனங்களை உண்டாக்குகின்றன. மானசிக விக் ஞான பூமியின் திரவியங்களில் இச்சலனங்களால் உண் டாகிறஅலைகளின் மூலமாய்த் தூரதேசத்துச் சமாசாரங்

கள் தெரியவரும். சமாசாரங்களைத் தூரதேசத்துக்கும் அனுப்பலாம்.

6. மனிதன் தன்னுடைய பலவிதமான சரீரங்களினால் பலலோகங்களுடன் தான் சம்பந்தமுள்ளவனுயிருக்கிறான் என்றும் அவைகள் தன்னைப் பாதிக்கின்றன என்றும், அவைகளைத் தான் பாதிக்கின்றான் என்றும் அவன் தெரிந்து கொள்ளுவானாகில், அப்போது அவன் தன்மனத்தில் உண்டாகும் குழப்பமான சந்தேகங்களைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுவான். நம்முடைய பிரக்ஞாபூமியானது, விகாசமுறையில் விரியவிரியவும், அதற்கு ஏற்ப நம்முடைய சூக்ஷ்ம சரீரங்கள் மேன்மேலும் விகாசமுறையில் அபிவிருத்தியடையவும், இந்த விஷயங்களின் உண்மை தெளிவாய்ப் புலப்படும். இப்போது இவ்வித பாவங்களைப்பற்றிய பயங்கரம், திகைப்பு, அற்புதம் என்ற நினைப்பு முதலியவை போய்விடும். இயற்கையான சம்பவமாகவும் பிரியமுள்ளவையாகவும் நேர்மையுள்ளவையாகவும் இவைகள் தோன்றுவனவாகும். ஹிந்துமதத்தின் உபதே-

சத்தினுல், பிரக்ஞா பூமிக்குவராத சிக்கலான விஷயங்களை (the labyrinth of the unconscious) அறிந்துகொள்ள உதவி யேற்படுகிறது.

7. ஹிந்துவாலிபன் ஒருவன் தான் அதிர்ஷ்டவசத்தினுல் பிறந்திருக்கிற ஹிந்துமதத்தின் மஹிமையை வரவரத்தெரிந்துகொண்டால், இன்னும் அதன்கண்ணுள்ள எத்தனையோ தத்துவங்கள் உண்மையானவை எனச் சித்தாந்தப் படுத்தப்படும் என்று அறிவான். பொறுமையுடன் எதிர்பார்ப்பான். தற்காலத்திய நீடித்தும் பொறுமையுடனும் நடத்தப்பெறும் சாஸ்திரப்பரீக்ஷையினுல், எவ்வளவோ நீடித்தகால சுவானுபவத்தினுலும் பரீக்ஷயினுலும் மஹரிஷிகள் கண்டு பிடித்த உண்மைகளை அறியும்படியாக ஏற்படுகிறது. உலகத்தின்கண்ணுள்ள மதங்களுக்குள் எல்லாம் அதிக சிரேயஸ்கரமானதாய், சாஸ்திரத்துக்கும் யுக்திக்கும் பொருத்தமுள்ளதாய் இருப்பதான இந்த ஹிந்துமதத்தின் பேருதவியால், பொதுவாய் மதத்திற்கும் சாஸ்திரத்திற்கும்

(Religion & Science) நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நீடித்த போராட்டம் முடிவு பெறும். இரண்டும் இணை பிரியாத சிநேகிதர்களாக இருக்கும். பாணிக்கிரகணம் செய்துகொள்ளும், அந்நியோந்நியம் பாராட்டும்.

14-ம் அதிகாரம்.

விகாசமுறை அல்லது பரிணமவாதம்.

(Evolution.)

விகாசமுறை என்ற சித்தாந்தமானது மனிதன் முன் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயங்களைப் பேதித்துப் புரட்டி முற்றும் மாற்றிவைத்திருக்கிறது. வேறு ஒரு சித்தாந்தமும் இவ்விதம் செய்திருப்பதில்லை. இந்தச் சித்தாந்தத்தின் உள்விவரணங்களைப்பற்றியும் பலவித பேதமான அபிப்பிராயங்கள் வித்துவான்களுக்குள் இருக்கின்றன. ஜீவராசிகள் மேன்மேலும் விருத்தி

படைந்து, விகாசமாகி, நாநாவிதமான ரூபங்களாகப் பரிணமித்துவருகின்றன என்பதான தர்மத்தைப்பற்றி, வித்தியாசமான அபிப்பிராயமில்லை. புத்திமான்கள் எல்லோரும் இதை அங்கீகரித்துள்ளார்.

2. அநேகர் கொள்கையில், இந்த விகாசமுறைச் சித்தாந்தம் ஒன்றுதான் நம்மைச்சுற்றியுள்ள ஸ்தாவர ஜங்கமங்களின் நிலைமையைத் தெளிவாய் எடுத்துக் காட்டி, அந்தந்தநிலைமை ஏற்படுதலுக்குத்தக்க காரணத்தையும் விளக்குகிறது. இந்தச் சித்தாந்தம் 19-ம் நூற்றாண்டின் பிரக்ஞானபிவிருத்தியின் கம்பீரமான மகுடம்போன்று பிரகாசிக்கின்றது. முன் இந்தச் சித்தாந்தம் உலகத்திய ஜனங்களுக்குத் தெரியாது என்றபடி. இவ்வபிப்பிராயம் மேல் நாட்டின் கிறிஸ்துவர்களின் விக்ஞானப்பயிற்சி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் உண்மைதான், மகருதியர்களின் தத்துவஞானிகளால் இந்தச் சித்தாந்தம் ஏற்கனவே உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளது. விகாசமுறை—அதாவது, ஆத்மா, பிராணன், உயிர் இதன்கண் உள்ளடங்கியுள்ள சக்திகள் சிறுகச் சிறுக

வெளிப்பட்டுப் பரிணமித்து மலர்ந்து விகாசம் பெறுத லென்ற உபதேசமானது, பிராசீன ஹிந்துமத சாஸ்திரங்களில் தெளிவாயும் வியக்தமாயும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அயித்திரேய பிராஹ்மணத்தின் இரண்டாவது ஆரண்யகம் 3-ம் கண்டத்தில் கண்டிருக்கிற அடியில் வரும் விவரம் இதற்குத் தக்க சாக்ஷியமாகும்.

(1) உக்த என்று சிந்திக்கப்படும் மனிதனின் கண் உள்ளதும் சிறுகச் சிறுவேளை வந்து மலருவதுமான ஆத்மாவின் தன்மையை அறிகிறவன் தன்னிடத்தில் அதிகமான அபிவிருத்தியை அடைவான்.

(2) செடிகள், மரங்கள், பலஜீவராசிகள் இருக்கின்றன. ஆத்மா அவைகளில் இருந்துகொண்டு மேன்மேலும் விருத்தியடைகிறான். செடிகளிலும், மரங்களிலும், ரசம் மாத்திரம் காணப்படும். பிராணிகளில் சித்தம் என்பதும் காணப்படும்.

(3) பிராணிகளிலும், ஜீவன் மேன்மேலும் விகாசம் பெற்று வருகிறான். சிலவற்றில், ரசமும் (ரத்தம்)

சித்தமும் காணப்படுகின்றன. மற்றவைகளில் சித்தம் தோன்ருமல் குப்தமாக இருக்கின்றது.

(4). மனிதனிடத்திலும் ஜீவன் மேன்மேலும் விகாசம் பெறுகிறுன். மனிதன் பிரக்ஞையை அதிகமாக உடையவன்; முன் அறிந்ததைச் சொல்லுகிறுன்; முன் அறிந்ததைப் பார்க்கிறுன். நாளை நடக்கப்போகும் விஷயத்தை அறிகிறுன். சுவர்க்கம், நரகம் இரண்டையும் அறிகிறுன். மாணதர்மத்திற் குரியவைகளினின்றும் நீங்கி, அமிருதத்தை அடைய விரும்புகிறுன். இவ்விதமாக அகன்ற பிரக்ஞை உடையவனுகின்றுன்.

(5) மற்றைப்பிராணிகள் விஷயத்தில் பசி, தாகம், மாத்திரம் மனத்தின் பீஜமாக இருக்கிறது. முன் அறிந்ததைப்பற்றி அவைகள் விசாரிக்கின்றனவில்லை. முன் அறிந்ததை அவைகள் பார்க்கின்றனவில்லை. நாளை நடக்கும் விஷயத்தை அவைகள் அறியா. சுவர்க்கம், நரகம் இவையிரண்டும் அவைகளுக்குத் தெரியா. அவைகளின் அறிவின் வரம்பு அவ்வளவுதான்; அதற்கு அதிகமாகச் செல்ல இயலாது. அவைகளின் பிறப்பும், அவைகளின்

176965

அறிவின் அளவாகவே யிருக்கின்றது. "இதன்மேல், ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் என்ற சாயநாசாரியார் அவர்கள் அடியில் வருமாறு வியாக்கியாநம் செய்திருக்கிறார். "அசேதநமான, மண், கல் முதலியவைகளின் ஆத்மா, சத்தாக (இருத்தல்) மாத்திரம் இருக்கிறான். ஜீவரூபத்தை இன்னும் அடைகிறானில்லை. ஸ்தாவரங்களான பூண்டுகளும் மரங்களும் உச்சுவாஸ நிச்சுவாஸமுள்ள பிராணிகளான ஜங்கமங்களும் ஆத்மாவிற்கு உயர்ந்த உறைவிடங்களாக அமையும்.

3. இந்த இடத்தில் ஸ்தாவரம், கீழானஜங்கமம், மேலான ஜங்கமம், மனிதன் என்ற வரிசை படிப்படியாய் வியக்தமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் விகாசத்திற்குக்காரணம் ஆத்மாவின்கண்ணுள்ள சக்திகள் என்றும், அவைகள் மலருகின்றன, அதாவது அபிவிருத்தி அடைகின்றனவென்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேனாட்டில் நடைபெறும் விகாசமுறையென்ற சித்தாந்தம், மேற்கண்ட உண்மையைச் சேர்த்துக்கொள்ளாவிட்டால், குறைவாகத்தான் இருப்பதாகும்; யுக்திக்கும் பொருத்தமாக இராது.

ஓம், தத், சத்.

பூர்ணசந்திரோதயம்.

சென்னை ராஜதானியின் தென்பாகத்திலுள்ள பிரஹ்மஞானக் கிளைச்சங்கங்களின் மஹாசபையின் ஆதரவின்மேல் மதுரையில் பிரசுரமாகி நடைபெறும்

மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

ப. நாராயண அய்யர், B. A., B. L., F. T. S.
அ. ரங்கஸ்வாமி அய்யர், B. A., B. L., F. T. S. } பத்திராதிபர்.

வருஷ சந்தா ரூ 2. தனிப்பிரதி அணு 4.

புஸ்தகம் துண்டுபேத்திரிகைகள் விளம்பரம்.

பிராசீனதர்மங்களின் உயர்வும் இக்கால ஆசாரங்களும்	0-6-0
மனிதனின் வமிசாவளியின் உண்மை	0-8-0
ஹிந்துமத[illegible] பரிகாரம்	0-4-0
A[illegible] Yoga aphorisms in English	0-4-0
அவதாரங்களின் உண்மை	0-8-0
[illegible] சரிதம்	0-0-6
தேவாலயம்	0-0-3
தர்மசாஸ்திரங்களும் அவைகளின்சீர்திருத்தம்முறைகளும்	0-0-3
இந்திய புத்திரர்களின் சங்கம்	0-0-3
பிரஹ்மஞான சபை	0-0-1
ஷெ யந்திரம்	0-0-2
பிரஹ்மவித்யை	0-0-2
ஷெ ஆங்கிலத்தில்	0-0-3
அஷ்டமிபிரதக்ஷணம்	0-0-1
மௌனவாக்கு (the Voice of the silence)	0-2-0

ப. நாராயண அய்யர்,
பிரசிடெண்டு, பிரஹ்மஞானசபை மதுரை.